

Polkuni toimittajaopiskelijasta toimittajayrittäjäksi

Jani Savolainen

Tekijä(t) Jani Savolainen	
Koulutusohjelma Journalismin koulutusohjelma	
Opinnäytetyön otsikko Polkuni toimittajaopiskelijasta toimittajayrittäjäksi	Sivu- ja liitesivumäärä 35 + 4
<p>Opinnäytetyö kuvaa yrityksen perustamista ja yrittäjänä toimimista opintojen aikana. Työ esittelee yhden onnistuneen esimerkin siitä, kuinka yrittämisen ja toimittajaopintojen yhdistäminen on mahdollista. Työ on koottu portfolio-opinnäytetyön muotoon.</p> <p>Opinnäytetyö perustuu pitkälti tekijän omakohtaisiin kokemuksiin opiskelemisen ja yrittäjyyden yhdistämisestä. Kokemusten tueksi on koottu portfolio, joka kuvaa hyvin eri vaiheita matkalla toimittajaopiskelijasta ensin toimittajaksi ja siitä toimittajayrittäjäksi.</p> <p>Opinnäytetyön tietopohja käsittelee suomalaista yritysmaailmaa toimittajan näkökulmasta. Työssä yritysmaailma on jaettu toimittajan kannalta kolmeen merkittävään kokonaisuuteen: mikroyrityksiin ja pakkoyrittäjyyteen, media-alan startupeihin ja joukkorahoitukseen sekä media-alan työllistäjiin ja isoihin mediataloihin.</p> <p>Työn tavoitteena on esitellä yhden onnistuneen esimerkitapauksen myötä se, että jo opiskeluaikana toimittaja voi perustaa kannattavan yrityksen.</p> <p>Työ koostuu neljästä osiosta. Ensimmäisessä osiossa esitellään työn taustoja ja asetetaan työlle tavoitteet. Toisessa osiossa perehdytään suomalaiseen yritysmaailmaan toimittajan näkökulmasta. Kolmannessa osiossa käydään läpi tekijän oma polku ensin toimittajaopiskelijasta toimittajaksi ja siitä toimittajayrittäjäksi. Työn portfolio-osuus liittyy kolmanteen osioon. Neljännessä osiossa annetaan vinkkejä niille opiskelijoille, jotka haaveilevat yrityksen perustamisesta opintojen aikana, kuvaillaan opinnäytetyön tekijän yrityksen tulevaisuutta sekä arvioidaan opinnäytetyöprosessia.</p> <p>Opinnäytetyöhön liittyvä portfolio on koottu vuosina 2012–2014.</p>	
Asiasanat yrittäjyys, opiskelu, journalismi, media, startup-yritykset	

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Miksi perustin yrityksen?	1
1.2	Opinnäytetyön rakenne ja tavoitteet	3
2	Yrity maailma toimittajan näkökulmasta	4
2.1	Yrittäjyyteen ja journalismiin liittyvät käsitteet	4
2.2	Media-alan mikroyritykset ja pakkoyrittäjät	6
2.3	Media-alan startupit ja joukkorahoitus	7
2.4	Media-alan työllistäjät ja isot mediatalot	9
3	Polku toimittajaopiskelijasta toimittajayrittäjäksi	12
3.1	Toimittajaopiskelijana kypsyminen	12
3.2	Toimittajavaihe	18
3.3	StartUp School	19
3.4	Toimittajayrittäjävaihe	21
3.4.1	Liiketoimintasuunnitelma	21
3.4.2	Ensimmäiset lehtiprojektit	23
4	Johtopäätökset	27
4.1	Ohjeeni yrittäjäksi haluavalle toimittajaopiskelijalle	27
4.2	Mediasettiin jatkosuunnitelma	28
4.3	Opinnäytetyön ja oman oppimisen arviointi	30
	Lähteet	32
	Liitteet	36
	Liite 1: Juttu Tuima.fissä	36
	Liite 2: Tehtävä Sisällöntuotanto muuttuvassa mediassa –opintojaksolle	37
	Liite 3: Juttu Länsi-Savoon	37
	Liite 4: Tehtävä toimittaja yrittäjänä -opintojaksolle	37
	Liite 5: StartUp School –tehtävä	37
	Liite 6: Osa liiketoimintasuunnitelmasta: SWOT-analyysi	38
	Liite 7: Nappi 2/2014	39
	Liite 8: PPJ Junnulehti	39

1 Johdanto

1.1 Miksi perustin yrityksen?

Yrittäminen ei Suomessa kannata, usein kuulee sanottavan. Yrityksen perustaminen on hankalaa ja paperihommat vievät valtavasti aikaa. Verot ovat korkeat ja yrittäjän päivät pitkiä.

Aiemmin yrittäjäksi ryhdyttiin usein siinä vaiheessa uraa, kun työvuosia oli takana jo useampia. Tänä päivänä kuitenkin yhä useampi yrittäjä on nuori tai kokematon, usein molempia kuten minä.

Kun aloitin opintoni Haaga-Helia ammattikorkeakoulun medianomin tutkintoon johtavassa journalismin koulutusohjelmassa, ei ollut lainkaan selvää, että tulisin perustamaan opintojeni aikana yrityksen. Pian opintojen alkuvaiheen jälkeen ajatus kuitenkin jo syntyi.

Jatkuva puhe median murroksesta ja mediayhtiöiden ahdingosta sekä huono työllisyystilanne saivat minut miettimään varavaihtoehtoja. Toisaalta monien ”gurujen” puheenvuorot seminaareissa ja lehtien palstoilla sekä tahto löytää oma erikoisosaamisalueeni puhuivat useasti yrittämisen puolesta. Kolmantena, eikä suinkaan vähimpänä, päätään nostava oma kunnianhimoni tehdä joskus jotain suurta ajoi minua yhä vahvemmin yrittäjyyteen.

Vaikka koenkin olevani vasta aloitteleva toimittaja, jo tässä vaiheessa uraani halusin oppia pyörittämään yritystä. Halusin oppia, yrityksen ja erehdyksen kautta, miten kirjanpito toimii, kuinka lasku lähetetään tai palkat maksetaan. Kuinka omaa (ja muidenkin) osaamista myydään ja kuinka verkostoja hyödynnetään. Kuinka omasta tekemisestä otetaan vastuu ja kuinka se kannetaan vastoinkäymisistäkin huolimatta. Uskon, että tulevaisuudessa moni toimittaja kadehtii minua siitä, että valitsin tieni näin.

Uskon nimittäin, että tulevaisuudessa yhä useampi toimittaja kohtaa tilanteen, jossa hän on pakotettu perustamaan yrityksen tai ainakin työskentelemään kuin yrittäjä.

Mediayhtiöt ulkoistavat monia toimintojaan aina sisällöntuotannosta ulkoasu-asioihin. Erikoistuvalla toimittajalla ei riitä töitä vain yhden mediatalon palveluksessa, vaan tilipussi koostuu useasta pienemmästä purosta. Yleistoimittajien määrä vähenee, joten erikoistuminen on suotavaa, ellei jopa pakollista.

En halunnut joutua tilanteeseen, jossa joudun kiireellä pakon edessä opettelemaan, kuinka yrityksen pyörittäminen toimii. Halusin opetella sen nyt, vapaaehtoisesti ja niin, että saan esimerkiksi koulun kautta suuren tuen ja tukiverkoston yritykseni avuksi.

Kun vastaan tulee työtarjous, jossa kriteerinä on se, että voin laskuttaa oman työni, voin ryhtyä välittömästi tuumasta toimeen. Voin myös rauhassa kypsytellä omaa liikeideaani ja omaa erikoisosaamistani, sillä opiskeluiden aikana minulla ei ole ollut suuria taloudellisia paineita yrityksen suhteen.

Sen lisäksi, että uskon yrityksen perustamisen olevan kannattavaa, halusin myös todistaa itselleni, että se on mahdollista. Opinnäytetyöni osoittaa, että se on. Opiskelemisen ja yrittämisen yhdistäminen on mahdollista venyttämättä opintoaikaa tai polttamatta tekijäänsä loppuun – ja vieläpä saada myös taloudellisesti kannattavaksi.

Toivon, että esimerkkini antaa rohkeutta myös jollekin muulle kokeilla siipiään yrittäjänä. Nimittäin rohkeutta tulevaisuuden työelämässä tullaan vaatimaan. Niin yrittäjiltä kuin työnantajilta.

Perustin oman yritykseni, kun olin opiskellut noin kaksi vuotta Haaga-Helian journalismin koulutusohjelmassa. Polkuni yrittäjäksi on näin jälkikäteen tarkasteltuna ollut yllättävän määrätietoinen.

Päätoiminen opiskelu vie paljon aikaa. Laskennallisesti, jos valmistuisin neljän vuoden tavoiteajassa, täytyisi lukukaudessa käyttää opiskeluun 720 tuntia. Se tarkoittaa 90 kahdeksan tunnin työpäivää hieman yli neljässä kuukaudessa. Minulta on usein kysytty, miksi ihmeessä haluan siihen päälle vielä yrityksen, joka vaatii aikaa, työtä ja vastuunkantamista.

Työtuntien alla minut on pelastanut ainoastaan erittäin hyvä ajankäytön hallinta. Olen osannut käyttää aikani hyödyksi, priorisoida sekä hyödyntää yrittäjyyttä opinnoissani ja päinvastoin. Näistä kaikista, ajanhallinnan osaamisesta, priorisoinnin tärkeydessä ja työn opinnollistamisesta, osoitan kiitokseni erityisesti tiedonhankinnan opettajalleni ja opinto-ohjaajalleni Ulla Björklundille sekä journalistisen kirjoittamisen opettajalleni ja opinnäytetyön ohjaajalleni Miisa Jääskeläiselle.

Kun lopulta todella päätin, että perustan yrityksen, monet ystäväni ja opiskelukaverini kysivät toistuvasti, kuinka uskallan tehdä sen.

Uskalsin, koska haluan tulevaisuudessa pärjätä. Nyt opitut asiat tulevat varmasti tulevaisuudessa vastaan. Ja siinä vaiheessa, kun kysyjistä tulee yrittäjiä, pakon edessä tai vapaaehtoisesti, lupaan esittää heille kysymyksen: miksi vasta nyt?

1.2 Opinnäytetyön rakenne ja tavoitteet

Kokosin Haaga-Helia ammattikorkeakoulussa tekemistäni koulutehtävistäni sekä opiskelujen ohella tekemistäni ja yritykseni ensimmäisistä töistä portfolion, jossa näkyy kaari ensin toimittajaopiskelijasta toimittajaksi ja siitä toimittajayrittäjäksi.

Opinnäytetyöni teoriaosuudessa pureudun siihen, miltä journalistisen alan yritysmaailma näyttää tänä päivänä ja hieman siihenkin, mitä se voisi tulevaisuudessa olla. Mietin asiaa erityisesti toimittajien kannalta.

Portfolio-osuudessa tavoitteenani on esitellä yksi tarina siitä, kuinka toimittajaopiskelijasta tulee yrittäjä. Työn tavoitteena ei ole antaa yksiselitteistä vastausta siitä, että kuinka se olisi parasta tehdä. Sen sijaan tavoitteena on todistaa se, että opiskelijan on mahdollista perustaa menestyvä yritys ja että opiskelemisen ja yrittämisen yhdistäminen on mahdollista, jopa kannattavaa.

Opinnäytetyöhöni olen koontanut teoriaa, oman tarinani sekä liitteitä, joissa on koulutehtäviäni ja töitäni, jotka kuvaavat hyvin jotain tiettyä osaa matkastani yrittäjäksi.

Opinnäytetyö alkaa johdanto-osiolla, jossa johdattelen lukijan aiheeseen sekä esittelen työtäni ja tavoitteitani. Opinnäytetyön teoriaosuus alkaa luvusta kaksi. Siinä esittelen yrittäjyyteen liittyviä käsitteitä sekä yritysmaailmaa toimittajien näkökulmasta.

Kolmannessa luvussa kerron oman tarinani kolmessa osassa: toimittajaopiskelijana, toimittajana ja lopulta toimittajayrittäjänä. Kolmas luku on opinnäytetyöni produktiosan esittelyä.

Neljännessä osiossa vedän yhteen oppimani asiat ja annan omat vinkkini niille, jotka toimittajaopiskelijoille, jotka yrityksen perustamista miettivät. Sen lisäksi kerron yritykseni tulevaisuuden suunnitelmista ja visiosta sekä arvioin opinnäytetyöprosessiani.

2 Yritysmaailma toimittajan näkökulmasta

2.1 Yrittäjyyteen ja journalismiin liittyvät käsitteet

Yrittäjyys on moniulotteinen ilmiö, ja se voidaan määritellä hyvin eri tavoin (Shane & Venkataraman 2000, 218-219). Yrittäjyyteen liittyy myös monia käsitteitä, joista määrittelen tämän opinnäytetyön kannalta olennaisimmat.

Usein yrittäjyys määritellään uuden, pääsääntöisesti liiketoimintaan tähtäävän, organisaation luomiseksi tai sellaisen johtamiseksi (Shane ja Venkataraman 2000, 218-219).

Yrittäjänä pidetään usein henkilöä, joka organisoii yrityksen liiketoimintaa (Holopainen 2010, 21-38, Leppänen 2013, 34). Yrittäjyyden määritelmiä on kuitenkin useita muitakin. Esimerkiksi väestönlaskennassa yrittäjiksi määritellään 18–74-vuotiaat henkilöt, joilla on vuoden viimeisellä viikolla voimassa oleva yrittäjäeläkevakuutus ja jotka eivät ole työttömiä vuoden viimeisenä työpäivänä eivätkä varusmiehiä tai siviilipalvelusmiehiä vuoden viimeisellä viikolla. Työvoimatutkimuksissa yrittäjäksi katsotaan henkilö, joka harjoittaa taloudellista toimintaa omaan laskuun ja omalla vastuulla. (Tilastokeskus, 2014.)

Opinnäytetyössäni tarkoitan yrittäjällä henkilöä, joka vastaa yritystoiminnan organisoinnista.

Yritystoiminnan suunnittelu lähtee liikkeelle liikeideasta. Liikeidea on kuvaus yrityksen tavasta menestyä ja ansaita rahaa valitulla toimialalla (Holopainen 2010, 13).

Liikeidean perusteella voidaan rakentaa liiketoimintasuunnitelma, joka on työkalu yrityksen toiminnan suunnitteluun ja johtamiseen (Työ- ja elinkeinoministeriö 2014a). Liiketoimintasuunnitelmaa on perinteisesti pidetty välttämättömänä osana yrityksen perustamista. Nykyisin liiketoimintasuunnitelman painoarvoa on myös kyseenalaistettu (Leppänen 2013, 13).

Kyseenalaistajien mielestä liiketoimintasuunnitelma ei välttämättä vastaa yritystoiminnan todellisia tarpeita, vaan se ennemminkin tehdään palvelemaan muita organisaatioita, kuten pankkeja tai rahoituslaitoksia, kuin itse yritystä. (Leppänen 2013, 13.)

Yritystoimintaa voidaan toteuttaa monessa eri juridisessa muodossa. Suomessa erilaisia yritysmuotoja ovat yksityinen elinkeinonharjoittaja (toiminimi, yksityisliike), avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö sekä osuuskunta. (Holopainen 2010, 21-38.)

Yritys, jonka perustamista tämä opinnäytetyö kuvaa, on toiminimi. Toiminimi on yksinkertainen yritysmuoto, ja sen perustamiseksi riittää Patentti- ja rekisterihallitukselle tehtävä perustamisilmoitus (Holopainen 2010, 54).

Toiminimiyrittäjä tekee kaikki sopimuksensa omalla nimellään ja vastaa yrityksiin liittyvistä sitoumuksista henkilökohtaisesti. Toimini ei ole yrittäjästä erillään oleva oikeushenkilö, toisin kuin muissa yritysmuodoissa. Toiminimellä toimiva yrittäjä vastaa yrityksen tekemisistä yrityksen omaisuuden lisäksi omalla henkilökohtaisella omaisuudellaan. (Suomen yrittäjät 2014.)

Yritykset voidaan jakaa kokonsa puolesta erilaisiin yrityksiin. Yritys määritellään mikroyritykseksi, jos sen palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää. Pienyritykseksi määritellään 10-49 henkeä työllistävät yritykset. Keskisuuria yrityksiä ovat 50-249 henkeä työllistävät ja suuryrityksiä 250 henkeä tai enemmän työllistävät. (Suomen yrittäjät 2015, Tilastokeskus 2014.)

Opinnäytetyöni luvussa 2.2. puhutaan suomalaisesta yritysmaailmasta media-alan ja journalismin näkökulmasta. Median määritelmä on muuttunut ajan kuluessa, muun muassa digitaalisen kehityksen vuoksi. Kun puhun opinnäytetyössäni mediasta, tarkoitan joukkoviestinten lisäksi sosiaalista mediaa.

Joukkoviestimiin kuuluvat lehdistö, radio ja televisio (Kotimaisten kielten tutkimuskeskus 2014). Sosiaalisella medialla tarkoitetaan verkkoviestintäympäristöjä, jossa käyttäjät ovat aktiivisia viestijöitä sen lisäksi, että he ovat myös viestien vastaanottajia. Sosiaalisessa mediassa hämärtyy perinteisissä joukkoviestintävälineissä näkyvä viestin lähettäjän ja vastaanottajan ero. (Kalliala & Toikkanen 2009, 18.)

Journalismilla taas tarkoitetaan toimitustyössä syntyviä tuloksia, käytännössä siis eri medioissa julkaistuja tekstejä, kuvia, videoita tai ääniä (Kotimaisten kielten tutkimuskeskus 2014).

Opinnäytetyössäni vilisee myös muita termejä, jotka on hyvä määritellä. Niistä esimerkkejä ovat muun muassa startup-yritys, joukkorahoitus sekä pakkoyrittäjyys. Määrittelen ne opinnäytetyöni edetessä sitä mukaan, kun ne tekstissä ilmenevät.

2.2 Media-alan mikroyritykset ja pakkoyrittäjät

Vuonna 2013 Suomessa oli 314 981 yritystä, jotka työllistivät enintään neljä henkeä. Yhteensä nuo yritykset työllistivät vuonna 2013 281620 henkilöä, mikä lähes 20 prosenttia kaikkien yritysten työllistämien määrästä. (Tilastokeskus 2013.)

Pienten yritysten merkitys on viime vuosina kasvanut huomattavasti talouskasvun ja työllisyyden näkökulmasta (Työ- ja elinkeinoministeriö 2014b).

Luovalla alalla, siis myös media-alalla, mikroyritykset, erityisesti 1–2 hengen pikkufirmat, ovat melko yleisiä (Suomen freelance-journalistit 2013).

Yksinyrittäminen sopiikin melko hyvin monen journalistin työntekoon, sillä esimerkiksi kirjoittavan toimittajan on helppo pitää kulut pieninä.

Tätä tukee myös oma kokemukseni. Olisin voinut tarvittaessa jopa pyörittää yritystäni niin, ettei työnteosta tai työvälineistä olisi tullut kuluja juuri lainkaan. Apportoin yritykselleni, eli siirsin henkilökohtaista omaisuuttani yrityksen omaisuudeksi, vanhan tietokoneeni ja kamerani. Kirjoittavana toimittajana ei juuri muuta työntekoon tarvitse.

Monesti mikroyrityksissä toiminta on ennemminkin ammatinharjoittamista kuin suurempaa liiketoimintaa. Ammatinharjoittaja myy pelkästään omaa tietotaitoaan. Tietotaidon myymisessä yritys on usein vain väline, jonka avulla työt on helpoin organisoida monen eritoimiksiantajan välillä. (Suomen freelance-journalistit 2013.)

Mikroyrittäjyyden ohella media-alalla on viime vuosina yleistynyt pakkoyrittäjyys. Jo vuonna 2012 puhuttiin, että pakkoyrittäjyys vakiintuu työelämässä (Mölsä 2012).

Perinteisesti muun muassa kääntäjät, maanviljelijät ja kuvanveistäjät ovat olleet pakkoyrittäjiä. Valitessaan ammattinsa he valitsevat usein samalla myös yrittäjyyden (Hytti & Heinen 2011). Journalistien kohdalla tilanne ei onneksi ihan vielä niin paha ole, etteikö vaihtoehtoja olisi olemassa.

Pakkoyrittäjyys terminä on jo yleisesti käytössä yrittäjyystieteissä, mutta sen määrittelyssä on yhä monta koulukuntaa.

Aiemmin rinnakkaisena terminä on käytetty muun muassa näennäisyrittäjyyttä (Työ- ja elinkeinoministeriö 2012).

Yhden määritelmän mukaan pakkoyrittäjillä tarkoitetaan niitä, jotka joutuvat yrittäjiksi itsensä tahtomatta. Sellaisia henkilöitä voivat olla esimerkiksi ne, joiden on irtisanomisen jälkeen ollut pakko ryhtyä yrittäjäksi sekä yrittäjät, jotka haluaisivat siirtyä palkkatöihin. (Okko 2014.)

Heidän kanssaan samaan kategoriaan menevät ne toimittajat, joilta toimeksiantaja vaatii mahdollisuutta laskuttaa tehty työ. Journalistien pakkoyrittäjyydestä on kirjoitettu melko vähän, mutta tiedän itse esimerkiksi tapauksen, jossa freelancer-toimittajaa vaadittiin yrittäjyyden lisäksi lupaamaan, ettei hän avusta muita mediataloja.

Oli määritelmä mikä hyvänsä, pakkoyrittäjien määrä on merkittävä. Suomen yrittäjien mukaan kaikista suomalaisista yrittäjistä jopa lähes viidennes on ryhtynyt yrittäjäksi, sillä muita vaihtoehtoja ei esimerkiksi irtisanomisen vuoksi ole ollut. (Okko 2014.)

Ja tällä hetkellä trendi näyttäisi olevan edelleen nousussa media-alalla.

2.3 Media-alan startupit ja joukkorahoitus

Startup-yrityksellä tarkoitetaan yleensä nuorta kasvuhakuista yritystä. Itseasiassa kasvuyritys on sen synonyymi, joka kuvaa yritystä paremmin kuin startup (Kuusela 2013, 15).

Startupeista on puhuttu Suomessa nyt seitsemisen vuotta, vaikka ilmiönä se on jo paljon vanhempi. Startup-yrittäjyys syntyi jo 1990-luvulla, kun internetin käyttö alkoi yleistymään kodeissa. Netin myötä syntyi uudenlaisia yrityksiä, jotka olivat jo lähtökohdiltaan kansainvälisiä ja perustuivat asioihin, jotka rakennettiin tietokoneilla. (Kuusela 2013, 11-13.)

Startup on yleensä nuori yritys, joka pyrkii valloittamaan maailmaa vauhdilla. Siksi se tarvitsee yleensä riskirahaa. Alkuvaiheessa startuppien kasvu näkyy usein käyttäjämäärien kasvuna, toki se voi näkyä myös suoraan liikevaihdossa. Startupin liiketoiminta on skaalautuva eli sitä pystytään kasvattamaan ja moninkertaistamaan. Suurin osa startupeista toimii internet- tai mobiilialalla. (Kuusela 2013, 15.)

Mikä sitten on media-alan startup-yritys? Harva media-alan startupeista keskittyy varsinaisesti sisällöntuotantoon. Media-alan startupit keskittyvät uuden sisällön luomiseen sijaan usein esimerkiksi journalismin jakeluun. Toimittajien sijaan media-alan startupeissa istuu usein enemmän koodareita ja erilaisia suunnittelijoita. Se ei itseasiassa ole lainkaan alariippuvasta, vaan samakaltainen tilanne on myös muiden alojen startupeissa.

Hyvä esimerkki media-alan startupista on vuonna 2011 Uutisraivaaja-palkinnon voittanut Scoopinion. Scoopinion suosittelee käyttäjilleen luettavia juttuja kotimaisista ja ulkomaisista lehdistä. Se oppii, mistä kukakin käyttäjä pitää ja pyrkii tarjoamaan jokaiselle käyttäjälleen ainoastaan tätä kiinnostavia juttuja. (Scoopinion 2015.)

Yksi Scoopinionin perustajista, Juha Leppänen, kuvailee Scoopinionin edustavan uutta etappia journalismin historiassa. Siinä hän on oikeassa, sillä perinteisesti sisältöä tuottavat mediayhtiöt ovat myös vastanneet oman sisältönsä jakelusta. (Leppänen 1.3.2012)

Journalististen startupien keskuudessa journalismi ei tarkoita yleensä journalismin tuottamista, vaan myös journalismin ymmärtämistä, jakelua ja esimerkiksi lukijan palvelemista parhaalla mahdollisella tavalla (Leppänen 1.3.2012).

Toinen hyvä esimerkki journalistisesta startupista tulee Hollannista. Siellä Blendle-niminen startup on rakentanut järjestelmän, joka yhdistää 40 sanoma- ja aikakauslehteä yhteen näkymään ja yhden maksumuurin taakse. Palvelu on kerännyt Hollannissa alle vuoden aikana yli 130 000 käyttäjää, joista jo 20 prosenttia maksaa palvelun käytöstä. (Blendle 2015.)

Tällä hetkellä The New York Times ja saksalainen kustannusalan yritys Axel Springer on mukana levittämässä Blendleä maailmanlaajuisesti (Blendle 2015).

Blendle ei tuota journalistista sisältöä, mutta silti ei voi sanoa, etteikö se olisi journalistinen yritys.

Paljon tilanteesta kertoo myös se, että Suomen Yleisradio aloitti oman startup-ohjelman yhteistyössä startup-kiihdyttämö Nestholman kanssa syksyllä 2014. Myöhemmin hankkeeseen tuli mukaan vielä joukkorahoituspalvelu Invesdor. (Yleisradio 2014.)

Mediatiedotteen mukaan hankkeen tavoitteena on edistää media-alan yleistä kehitystä ja innostaa kotimaiset tai Suomeen muualta tulevat kasvuyritykset suunnittelemaan aivan uudenlaisia toimintoja ja tapoja hyödyntää mediasisältöjä. (Yleisradio 2014.)

Hankkeessa ei siis nimenomaan tähdätä uuden sisällön tuottamiseen vaan vanhan hyödyntämiseen. Hankkeen tavoite kuvaa mielestäni hyvin journalistisia startupeja sekä kotimaassa että ulkomailla.

Startupien lisäksi media-alalle ovat laskeutuneet monet muutkin erityisesti teknologiayritysten puolelta alkunsa saaneet ilmiöt, esimerkiksi joukkorahoitus.

Kuten Invesdorin osallistuminenkin Ylen hankkeeseen todistaa, joukkorahoitus on nykyisin vahvasti mukana suomalaisessa journalismissa. Hyvä esimerkki uudenlaisesta joukkorahoituksesta journalismissa on myös Rapport-verkkopalvelu.

Omien sanojensa mukaan Rapport ”kääntää median perinteisen toimintamallin ylösalaisin”. Rapportissa lukijat valitsevat sen, kenen toimittajien mitäänkin juttuideoita he haluavat lukea. Toimittaja aloittaa työt lähtökohtaisesti vasta sitten, kun projektin rahoitus on joukkorahoituksen kautta varmistunut. Vuoden 2015 alussa Rapportin kautta rahoituksen oli saanut yhteensä yhdeksän artikkelia. (Rapport 2015.)

Toinen hyvä esimerkki joukkorahoituksesta on pop-up-paikallislehdeksi itseään kutsuva Uusi Inari. Uusi Inari keräsi joukkorahoituspalvelu Mesenaatissa 13170 euroa, jonka myötä kahdeksan toimittajaa ja valokuvaajaa muutti helmikuussa 2015 Inariin. Joukkorahoituksen turvin he perustivat Inariin väliaikaisen paikallislehden helmi- ja maaliskuun ajaksi. (Mesenaatti 2015.)

Uuden Inarin tekijöiden mukaan Suomesta puuttuu verkon ehdoilla ja tarpeeksi isoilla voimavaroilla tehty paikallisjournalismi. Nyt, lukijoiden mandaatilla ja rahoilla, Uuden Inarin toimittajat lähtivät näyttämään, millaista verkon ehdoilla tehty paikallisjournalismi voisi olla. (Uusivirta 19.11.2014.)

Uskon, että tulevaisuudessa yhä useampi projekti mahdollistetaan käyttäjiltä, faneilta tai lukijoilta tulevalla täsmärahoituksella. Kaikki projektit eivät välttämättä tule olemaan kannattavia, mutta toisaalta uskon myös siihen, että joukkorahoituksen myötä tulemme näkemään entistä enemmän sellaisia projekteja, joihin perinteiset mediayhtiöt eivät tulisi koskaan lähtemään.

2.4 Media-alan työllistäjät ja isot mediatalat

Johanna Vehkoo (2012, 12 ja 22) kuvailee teoksessaan ”Painokoneet seis. Kertomuksia uuden journalismin ajasta”, että journalismi on kahdenlaisessa kriisissä: eksistentiaalisessa ja sosioekonomisessa. Kumpikaan niistä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että itse toimittajien tekemä työ olisi kriisissä, vaan sitä, että journalismia tuottavat, pääasiassa suuret ja keskisuuret, yritykset ovat kriisissä.

Vehkoon kuvailema eksistentiaalinen kriisi koskettaa erityisesti isoja mediataloja, media-alan työllistäjiä. Vehkoon mukaan mediatalojen on jossain vaiheessa ymmärrettävä se, etteivät ne voi kilpailla julkaistujen juttujen määrällä internetissä. Sen lisäksi monet nykyi-

sistä toimittajan töistä tullaan korvaamaan roboteilla tulevaisuudessa, siihenkin on syytä varautua jo nyt. (Vehkoo 2012, 12-21.)

Siitä syystä Vehkoon teesi on, että uutisorganisaatioiden tulisi panostaa määrän sijasta laatuun (Vehkoo 2012, 21).

Sosioekonomisella kriisillä Vehkoo tarkoittaa sitä, että mediatalojen ansaintamalli on muuttunut lyhyessä ajassa radikaalisti. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että printtimedialta ovat kadonneet sekä mainostajat että tilaajat. (Vehkoo 2012, 22-24.)

Se on osaltaan ollut luomassa tilaa edellisessä osiossa kuvailulle joukkorahoitus- ja start-up-lmiöille.

Tällä hetkellä sanomalehdet koittavat pitää kiinni printistä tulevista vähenevistä euroista ja samanaikaisesti saada netistä entistä enemmän tuloja. Netista saatavien tulojen määrä kasvaa nopeasti, mutta ei niin nopeasti, mitä mediayhtiöt toivoisivat. Samankaltaista kamppailua käydään myös tv- ja radiomainonnassa.

Valtaosa mediataloista, elleivät kaikki, on reagoinut tilanteeseen panostamalla digitaalisiin toimintoihin. Esimerkiksi Iltalehteä julkaiseva IL-Media vähensi syksyllä 2014 käydyissä yt-neuvotteluissa nimenomaan printtilehden tekijöiden määrää (Iltalehti. IL-Media panostaa digitaaliseen mediaan - muutoksia ulkoasutuotannossa). Oma arvioni tilanteesta on se, että printtilehteä ajetaan hitaasti, mutta määrätietoisesti alas.

Media-alan työllistäjien, suurten mediatalojen, tilanne on jo pitkään ollut se, että ne ovat ja pysyvät. Uusia suuria työllistäjiä ei juurikaan synny, tai jos syntyy, se tapahtuu vanhojen toimijoiden yhdistymisen myötä.

Esimerkki uudesta toimijasta on Lännen Media, joka syntyi vuonna 2014 kuuden kotimaisen lehtikustantajan perustamana. Lännen Media tuottaa kotimaan ja ulkomaan uutisia yhteensä kahteentoista maakuntalehteen. (Kaleva 2014.)

Suuret mediatalot panostavat tällä hetkellä tietysti digitaalisuuteen, mutta myös muita avauksia on nähty. Esimerkiksi MTV Uutiset perusti vuonna 2014 tapahtumajournalismin yksikön, jonka tehtävänä on synnyttää yhteiskunnallista keskustelua tapahtumien avulla. Keskeinen osa yksikön toimintaa on Porin Suomi Areena, mutta sen lisäksi se on tehnyt yhteistyötä lukuisien muidenkin tapahtumien kanssa. (MTV Uutiset 2014.)

Taloudellisesti suurilla mediataloilla ei vielä kukaan mene huonosti, vaikka niiden tulot ovat toki laskeneet. Käytännössä jokainen suuri suomalainen mediatalo on käynyt yt-

neuvottelut muutaman viime vuoden aikana. Esimerkiksi vuonna 2014 potkut sai ainakin 179 journalistia. (Kilpeläinen 2015 ja Suomen Journalistiliitto 2015.)

Levikkien laskusta ja printtimainonnan vähenemisestä huolimatta yritysten liikevaihdot ovat laskeneet melko maltillisesti ja liikevoittoprosentit heiluvat yhä tyydyttävällä tasolla.

Esimerkiksi Iltalehteä julkaisevan Alma Median liikevoittoprosentti oli vuonna 2013 9,0 prosenttia (Alma Media 2014a) ja tammi-syyskuussa 2014 7,2 prosenttia (Alma Media 2014b).

Suomen suurimman viestintäyhtymän, muun muassa Helsingin Sanomia julkaisevan Sanoma Oyj:n liikevoittoprosentti oli vuonna 2013 7,4 prosenttia ja 2014 6,2 prosenttia (Sanoma Oyj 2015).

Yli neljäkymmentä sanoma-, paikallis- ja kaupunkilehteä julkaisevan Keskisuomalainen Oyj:n liikevoittoprosentti oli vuonna 2013 9,3 prosenttia (Keskisuomalainen Oyj 2014).

Jos mediatalojen verkkomainonnasta tai muusta sähköisestä mainonnasta saatavat tulot jatkavat kasvuaan samaa tahtia kuin nyt, tilanne voi tulevaisuudessakin olla ihan hyvä. Uskon vakaasti siihen, että isojen mediatalojen määrä ei tule merkittävästi vähenemään.

3 Polku toimittajaopiskelijasta toimittajayrittäjäksi

Aloitin opintoni tammikuussa 2012 Haaga-Helia ammattikorkeakoulussa journalismin koulutusohjelmassa. Aiempaa työkokemusta minulla oli toimittajana Juvan Lehdessä, jossa olin ollut kahtena kesänä kesätoimittajana sekä toiminut lehdessä avustajana ja sijaisena.

Haaga-Helian journalismin koulutusohjelma antaa hyvät valmiudet toimia toimittajana, mutta myös yrittäjänä. Monet talouteen ja yhteiskunnan tuntemukseen liittyvät kurssit auttavat ymmärtämään yritysmaailmaa. Muista koulutusohjelmista, joissa yrittäjyys on suuremmassa osassa kuin journalismin koulutusohjelmassa, on helppo imeä ajatuksia ja inspiraatiota.

Olenkin opiskeluaikani verkostoitunut laajasti esimerkiksi tradenomiopiskelijoiden kanssa, jotka ovat osaltaan kannustaneet minua yrittäjyyteen.

Journalismin koulutusohjelmassa yrittäjämäistä asennetta ei kuitenkaan suoraan tarjota opiskelijoille kovin paljoa, vaan opiskelijan täytyy itse saada kiinnostuksen kipinä jostain ja sen jälkeen kysyä ja selvittää itse, mistä saisi tukea yrittäjyyteen.

Näin jälkikäteen ajateltuna monet Haaga-Heliassa käymäni kurssit ovat auttaneet minua nuorena yrittäjänä. Erityisesti koen hyötyneni Toimittaja yrittäjänä ja journalistinen projekti -opintojaksosta sekä useista eri opintojaksoihin kuuluneista seminaareista, kuten Journalismisseminaari vuosina 2012 ja 2013 sekä Magazine Symposium 2013.

Erityisesti seminaarien aikana käydyt keskustelut ja niissä heränneet ajatukset ajoivat minua opintojeni keskivaiheilla kohti yrittäjyyttä. Ennen yrittäjäksi ryhtymistä minusta kypsyi koulun penkillä toimittajaopiskelijasta toimittaja.

3.1 Toimittajaopiskelijana kypsyminen

Journalismin koulutusohjelman kirjoittamisen kursseilla sain perustiedot ja -taidot toimittajana toimimiseen. Journalistisen kirjoittamisen perusteet -opintojaksolla sain vahvistusta monille jo Juvan Lehdessä oppimilleni asioille. Kurssilla opin kuitenkin myös paljon uutta, kuten tavoitteiden asettamista sekä kielenhuoltoa. Erityisesti koen kurssilla oppineeni palautteen antamista ja vastaanottamista.

Opintojaksolla kirjoitin muun muassa poliittisesta musiikista, johon haastattelin Palefacea (Liite 1).

Se oli hyvä sysäys opintojen alkuun, sillä en silloin uskonut, että voisin saada sellaisen julkiksen haastateltavakseni. Juttu julkaistiin koulutusohjelmamme verkkolehdessä Tuima.fi:ssä. Sain siitä hyvää palautetta sekä toimittajaopiskelijakollegoilteni että myös mui-

KANTAAOTTAVA MUSIIKKI EI OLE KUOLLUT

17 31 TOU 2012 JULKAISSUT TOIMITUS 0 KOMMENTTIA

Tykkää 0 Twiittaa 0

Poliittisessa musiikissa 70-luvun työväenlauluista on tultu kauas. Nykyään musiikki voi saada poliittisen sävyn, vaikka se ei tekstissä näkyisikään.

Lavalla puhutaan politiikkaa. Jengi kuuntelee innoissaan, osa tanssii puhujan tahtiin. Puhuja paasaa markkinataloudesta ja sananvapaudesta.

Kyseessä ei ole kuitenkaan perinteinen poliitikko, vaan rap-artisti **Paleface**. Poliittista puhetta säestää liveorkesteri. Juuri uuden levyn julkaissut Paleface puhuu lisäksi nälänhädästä, ilmastonmuutoksesta ja arabi-keväästä.

Kuva 1: Artikkelin Kantaottava musiikki ei ole kuollut julkaistiin Tuima.fi-verkkolehdessä 31.5.2012. (Liite 1)

den koulutusohjelmien opiskelijoilta.

Henkilöjutun kirjoittaminen ja haastattelutekniikka -opintojaksolla poistuin omalta mukavuusalueeltani ja tein ensimmäisen haastatteluni englanniksi. Haastattelin italiasta kotoisin olevaa tatuojaa. Jutun tekemisen aikana tuli vastaan useita ongelmia, muun muassa haastateltavan tavoittamiseen, luottamukseen sekä kieleen liittyen.

Samalla opintojaksolla tein myös elämäni ensimmäisen pitkän henkilöhaastattelun. Haastattelu kesti yhteensä neljä tuntia kahdessa eri osassa, ja kirjoitin sen pohjalta monta eri versiota eri välineisiin ja kohdemedioihin.

Kurssin aikana opin erityisesti taustatöiden tekemisen merkityksen. Ymmärsin, että sekä tiedonhankinta etukäteen että faktojen tarkistaminen juttua tehdessä ovat äärimmäisen tärkeitä asioita. Molemmissa aiemmin mainitsemissani haastatteluissa haastateltavat kertoivat historiasta asioita, jotka eivät kuitenkaan todellisuudessa pitäneet paikkaansa.

Opin erilaisia haastattelutekniikoita, joita opin myös tietoisesti käyttämään. Kurssilla tehtiin myös useita harjoituksia, joissa analysoitiin esimerkiksi haastattelukysymyksiä.

Uutistyön opintojaksolla opin kirjoittamaan lyhyitä uutisia nopeasti ja kävin elämäni ensimmäisessä tiedotustilaisuudessa. Uutistyön kurssilla kehityin erityisesti juttujen näkökulma-ajattelussa. Kurssilla tehtiin myös paljon havainnointiharjoituksia, joista olen saanut myöhemmin olla kiitollinen monesti uutisia kirjoittaessani.

Kurssilla pohdittiin myös erilaisia uutiskriteereitä, mikä oli hyödyllistä tulevan työpaikkani näkökulmasta. Analysoin Länsi-Savon juttujen pohjalta lehden uutiskriteereitä, joista tärkeimmäksi nousi selkeästi paikallisuus. Muita Länsi-Savossa painavia uutiskriteereitä olivat erityisesti poikkeavuus ja konfliktit. Tehtävä helpotti minua pääsemään nopeasti perille toimituksen toimintatavoista, kun aloitin siellä työt muutamaa kuukautta myöhemmin.

Tein kurssilla esityksen sosiaalisesta mediasta, joka on jäänyt minulle erityisesti mieleen. Perehdyin useaan Julkisen sanan neuvoston päätöksen, jotka liittyivät sosiaalisessa mediassa julkaistuihin tai sieltä poimittuihin aineistoon.

Aikakauslehtikirjoittamisen kurssilla opin taasen tiedonhankinnasta, pitkäjänteisestä tekstin työstämisestä sekä konseptoinnista. Yrittäjyysnäkökulmasta erityisesti konseptoinnin tärkeyden ymmärtäminen on ollut valttia. Yksi yritykseni ensimmäisistä töistä oli Kuulovammaisten lasten vanhempien liiton Nappi-lehden tekeminen, jonka konseptia uudistin melko rajulla kädellä.

Kurssin aikana teimme ryhmätyönä myös oman lehden, jonka teemana oli muisti. Toimin ryhmämme toimitussihteerinä, eli pidin huolen, että jutut valmistuvat ajallaan ja koordinoin ryhmän toimintaa. Huomasin jo silloin olevani koordinoinnissa hyvä, mikä on luonut itsevarmuutta myös yrittäjyyteen.

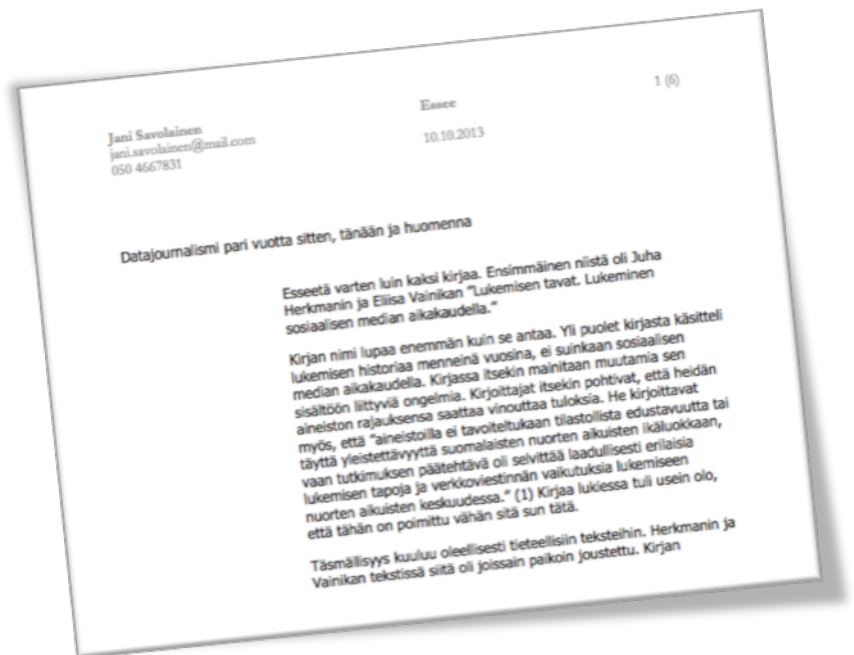
Aikakauslehtikirjoittamisen kurssi linkittyi taitto-opetukseen niin, että taittoimme aikakauslehtikurssilla tehdyt jutut. Taiton yhteydessä kokonaisuuksien hahmottamisen sekä ajanhallinnan kykyne kehittyi. Ajanhallinnasta on ollut hyötyä tehdessäni yrittäjänä tarjouksia. Muistan yhä, kuinka kauan minulla meni kokonaisuudessaan liitteen juttujen kirjoittamiseen ja taittamiseen, ja käytän sitä tietoa, kun myyn juttuja tai lehtiprojekteja yritykseni kautta.

Opiskelujeni loppuvaiheessa kävin vielä talousjuttujen kirjoittaminen -kurssin. Kurssi syvensi taloudellista ajattelutapaani, vaikka siinä vaiheessa minulla yritys jo olikin pystyssä.

Kaiken kaikkiaan näillä kirjoittamisen kursseilla koen saaneeni hyvät valmiudet toimia perustoimittajana sanoma- ja aikakauslehdissä. Pelkät perustaidot nykyisin harvemmin riittävät, jos töitä mielihän saada. Ennen kaikkea kirjoittamisen kurssit opettivat minulle kunnianhimoa, joka on ollut suurissa roolissa yritystäni perustaessani ja pyörittäessäni.

Suoritin opintojeni aikana myös muita kursseja, jotka ovat edesauttaneet minua matkalla yrittäjäksi. Esimerkiksi Sisällöntuotanto muuttuvassa mediassa -opintojaksolla vieraili useita puhujia, jotka kertoivat toimittajan työn muutoksesta.

Monessa puheenvuorossa kävi ilmi, että erikoistuneille toimittajille riittää luultavasti töitä, mutta ei vain yhden työnantajan palveluksessa. Ajatukseni yrittäjänä toimimisesta vahvistui taas.

Kuva 2: Datajournalismi pari vuotta sitten, tänään ja huomenna -esseen kirjoitin osana Sisällöntuotanto muuttuvassa mediassa -opintojaksoa. (Liite 2)

Kurssin aikana perehdyin datajournalismiin ja sen lyhyeen historiaan Suomessa. Kirjoitin aiheesta esseen, johon olen palannut muutaman kerran vielä myöhemminkin (Liite 2). Sen lisäksi kävin datajournalismin perusteita käsittelevän Dataa, ei dadaa –opintojakson, joka alun perin sytytti kipinäni datajournalismia kohtaan.

”Uskon, että tulevaisuudessa datajournalismin avulla tuotettu sisältö on sitä, mitä lukijat odottavat”, esseessäni syksyllä 2013 kirjoitin. Tuota lausetta kirjoittaessani pohdin, että datajournalismi voisi olla se juttu, jota voisin yrittäjänä joskus tehdä.

Erityisen tärkeänä yrityksen perustamisen kannalta koen Toimittaja yrittäjänä ja journalistinen projekti -opintojakson, jonka suoritin opintojeni kolmantena lukukautena. Kurssilla käsiteltiin muun muassa vapaana toimittajana työskentelemistä, juttujen myymistä sekä erilaisia vaihtoehtoja sille, miten freelancetoimittajana voisi ja kannattaisi toimia.

Valtaosa muista kurssilaisista tavoitteli nimenomaan taitoja freelance-toimittajana toimimiseen. Toisin kuin muut opiskelijakollegani, itse perehdyin kurssilla erityisesti yrittäjyyteen toimittajan näkökulmasta. Selvitin muun muassa, miten eri yritysmuodot sopivat toimittajalle. Pidin aiheesta myös oppitunnin kurssin muille osanottajille. Tein simpppelin taulukon eri yritysmuodoista (Liite 3), johon palasin liiketoimintasuunnitelmaani tehdessä.

	Free-verokortti	Toiminimi	Osuuskunta	Kommandiittiyhtiö tai Avoin yhtiö	Osakeyhtiö
Aloitus	Helppoa. Free-verokortin saa, jos on 4-5 eri toimeksiantajaa. Soitto KELA:lle riittää.	Edellyttää elinkeinonilmoitusta kaupparekisteriin.	Perustaminen vaatii vähintään kolme henkilöä. Osuuskunnan tavoitteena ei ole tavoitella voittoa vaan palvelua jäsentensä etuja.	KY vaatii vastuullisen ja läännetömän yhtiömiehen. Avoimessa yhtiössä vähintään kaksi yhtiömiestä. Yhtiösopimus määrittelee millä periaatteella päätökset yrityksessä tehdään.	Perustamissopimus, toimialan määrittely ja rekisteröinti. Osakeyhtiön yritysmuotoa ei voi muuttaa.
Kustannukset	Ei aloituskustannuksia.	Elinkeinoilmoitus maksaa 75 euroa. Toiminimeen ei tarvitse sijoittaa aloituspääomaa.	Rekisteröintimaksu: 350 euroa. Vapaaasti sovittava osuuskuntamaksu. Lisäksi vararahasto vähintään 2 500 euroa.	Kaupparekisteröintimaksu 180 euroa. Muuttaminen osakeyhtiöksi maksaa 350 euroa.	Peruspääomaa 2 500 euroa. Kaupparekisteröintimaksu 350 euroa.
Edut	Kevytrakenteinen toimintatapa.	Uskottavuustekijä: laskut maksetaan ajallaan.	Saa työyhteisön ja kollegoiden tuen. Helppo liittyä tai erota.	Ei varsinaisia etuja muihin yritysmuotoihin verrattuna.	Voi palkata työntekijöitä. Oyn voi perustaa kaksi henkilöä.
Haitat	Verottaja vaatii usein vähennyksistä lisäselvityksiä. Erityisesti matkakulut ongelma.	Menot kasvavat, koska kirjanpitäjän palkkaaminen lähes välttämätöntä. Omat ja yrityksen varat sekä luottotiedot ovat yhtä.	Osuuskuntahengen ylläpitäminen vaatii joskus ponnisteluja ja vähän talkoosennettäkkin.	Vastuullinen yhtiömies vastaa tappioista. Avioliiton kaatuessa kaatuu usein myös firma.	Melko vaativa yhtiömuoto, jonka pyörittäminen vaatii paljon ylimääräistä työtä.

Kuva 3: Tein opintojeni aikana vertailun eri yritysmuotojen sopivuudesta toimittajille, johon palasin omaa yritystäni suunnitellessani. (Liite 3)

Kirjoittamisen kurssien lisäksi journalismin koulutusohjelmaan on kuulunut monia opintojaksoja, joilla on käsitelty muun muassa talouteen ja yritysmaailmaan kiinteästi liittyviä asioita. Opintojaksojen kautta tutuiksi ovat tulleet esimerkiksi tilinpäätösanalyysit, kansantalouden perusteet, kunnallishallinto ja työmarkkinajärjestöt. Ne kaikki ovat auttaneet minua analysoimaan omaa yritystoimintaani ja vaikkapa ymmärtämään yrityksen kirjanpitoa.

Aika kultaa osittain muistot, sillä olen tähän saakka vain kehunut niitä asioita, jotka ovat olleet koulussamme hyvin ja auttaneet minua yrittäjänä. Kolikon toinen puoli on se todellisuus, että lisäksi aniharva toimittajaopiskelijakollega on opintojensa aikana edes harjottanut yrittäjyyttä. Siinä koululla on vielä paljon tehtävää.

Olen onnekas, että innostuin yrittäjyydestä opintojen aikana niin voimakkaasti. Valtaosalla kursseista yrittäjyysajatusta ei huomioitu lainkaan. Joillain kursseilla toimittajayrittäjäksi ryhtymistä pantiin mielestäni jopa halvalla.

Esimerksi pakollisella Yrittäjyys ja liiketoiminta -opintojaksolla, jonka jätin itseasiassa kesken ja myöhemmin hyväksiluin yrittäjäkokemuksellani, meitä suositeltiin tekemään suunnitelma mieluummin kukkakaupan kuin lehden perustamiseksi. Jos meitä olisi siellä opintojen alkuvaiheessa kannustettu tekemään suunnitelma media-alan yrityksen perustamiseksi, ehkä joku olisi saattanut kaivaa vuoden-parin päästä suunnitelman esille ja toteuttaa sen käytännössä.

Koulumme sisältä löytyy valtava määrä osaamista yrittäjyyteen liittyen. Oma kokemukseni oli kuitenkin se, että poikkitieteellisyys toimii nihkeästi. Jouduin esimerkiksi omatoimisesti selvittämään, olisiko koulumme StartUp Schoolista apua minulle. Onneksi selvitin, sillä se oli merkittävässä roolissa yritystoimintani muotoutumisessa. Toinen esimerkki on se, kun yritin löytää koulustamme minulle sopivia koodausopintoja, jotka olisivat auttaneet minua kehittämään datajournalismin saralla. Useista yrityksistä huolimatta sopivaa kurssia ei löytynyt edes tietojenkäsittelyn koulutusohjelman opinto-ohjaajan avustuksella, vaikka olen edelleen vakuuttunut, muun muassa tietojenkäsittelyä opiskelevien ystäväieni kertomusten perusteella, että minulle sopiva kurssi olisi kyllä ollut olemassa.

Ohjeeni yrittäjyydestä kiinnostuneelle toimittajaopiskelijalle onkin seuraava: kysy, äläkä lannistu. Saatat joutua näkemään vaivaa tuen ja avun saamiseksi, mutta voin luvata, että se on sen arvoista.

3.2 Toimittajavaihe

Ennen kuin aloitin opintoni Haaga-Heliassa, olin työskennellyt toimittajana Juvan Lehdessä. Tein sinne joitain juttukeikkoja epäsäännöllisesti opintojeni ohessa.

Voi kuitenkin sanoa, että varsinaisesti aloitin työskentelemisen vapaana toimittajana hie-
man yli vuoden opintojen aloittamisen jälkeen. Tein juttuja Juvan Lehden lisäksi muun
muassa Länsi-Savolle ja SGS Finlandin asiakaslehti SGS Finland Compactiin. Yritin myös
myydä juttuja muutamille aikakauslehdille, mutta ne eivät edenneet maaliin saakka mis-
sään vaiheessa.

Myöhemmin tein juttuja vielä Iltalehdelle sekä Kuuloavain.fi -verkkosivustolle.

Puolentoista vuoden opintojen jälkeen aloitin työt kesätoimittajana Länsi-Savo-lehdessä
Mikkelissä. Kesän aikana sain tehdä juttuja niin verkkoon kuin printtilehteenkin. Juttujani
päättyi usein lehden pääjutuksi saakka.

Kuva 4: Työskennellessäni kesätoimittajana Länsi-Savossa, juttuni päättyivät usein lehden pääjutuksi saakka. Se auttoi uskomaan omaan osaamiseeni, mikä on ollut yrittäjänä välttämätöntä. (Liite 4)

Työskentely Länsi-Savossa vahvisti omaa toimittajaidentiteettiäni merkittävästi. Kesä vahvisti myös itsetuntoani, mikä vahvisti ajatustani siitä, että pärjään toimittajana työelämässä. Hyvä itsetunto on ollut tärkeässä roolissa yritystä perustaessani.

Länsi-Savossa pääsin toteuttamaan myös muutamia datajournalistisia projekteja. Ne valoivat uskoa omaan erikoisosaamiseeni sekä siihen, että toimituksissa on tilausta uudelle osaamiselle. Länsi-Savossa osaamiseni otettiin vastaan positiivisesti, jonka myötä ajattelin, että ehkä myös muualla vastaanotto voisi olla samanlainen. Se näkyi myöhemmin siinä, kun mietin onko yritykseni tuotteille markkinoita.

Kesä Länsi-Savossa opetti myös paljon toimitustyöskentelystä. Aiemmin suurin toimitus, jossa olin työskennellyt, oli Juvan Lehden kolmen hengen toimitus. Juttujen tekemisen lisäksi osallistuin myös aktiivisesti toimituksen käytäntöjen kehittämiseen. Siitä on ollut paljon apua näin jälkikäteen ajateltuna omaa yritystäni luotsatessa. Kun on itse yrittäjä, on kokonaisuudessaan vastuussa toiminnan kehittämisestä. Pienen yrityksen työyhteisöä täytyy huoltaa ja toimintaa kehittää yhtä lailla kuin isonkin.

Länsi-Savo-kesän aikana tein konkreettisen päätöksen siitä, että perustan oman yrityksen. Kun työni Länsi-Savolla päättyivät ja palasin Helsinkiin opintojen pariin, aloin määrätietoisesti tekemään pohjatöitä yrityksen perustamista varten. Aloin tutustumaan omatoimisesti eri vaihtoehtoihin ja yrityksen perustamiseen liittyvään byrokraatiaan sekä etsin vertaistukea muilta nuorilta yrittäjiltä. Siinä vaiheessa hakeuduin myös Haaga-Helien StartUp Schooliin, joka tukee yrittämisestä kiinnostuneita opiskelijoita tavoitteissaan. Tarkemmin kerron StartUp Schooliin osallistumisestani seuraavassa osioissa.

Syksyn aikana tein vapaana toimittajana töitä muun muassa Länsi-Savolle, Juvan Lehdelle sekä Iltalehdelle. Iltalehdelle tein yhden isomman projektin, joka liittyi heidän terveysviikkinsä uudistamiseen. Toteutin lopulta kuusi juttua eri sairauksista Iltalehden uuteen Terveyspankkiin.

Päädyin Iltalehden kesätoimittajaksi seuraavana kesänä (kesällä 2014). Silloin olin jo ehtinyt perustaa oman yritykseni, mutta ajattelin, etten elättäisi yritykselläni vielä itseäni koko kesää. Sen lisäksi ajattelin, että kesä toimitusympäristössä antaisi minulle myös paljon oppia, joita voin myöhemmin hyödyntää omassa yritystoiminnassani.

3.3 StartUp School

Hakeuduin alkusyksystä 2013 Haaga-Helia ammattikorkeakoulun StartUp Schooliin. StartUp School on opintokokonaisuus, joka tukee opiskelijoita oman yrityksen perustamisessa. Opiskelu StartUp Schoolissa tähtää opiskelijan yrityksen perustamiseen, samalla opintopisteitä kerryttäen. (Haaga-Helia ammattikorkeakoulu 2014.)

StartUp Schoolissa sain henkilökohtaisen valmentajan, Tommo Koivusalon, joka auttoi minua löytämään omia vahvuuksiani, kysymään oikea kysymyksiä itseltäni ja lopulta perustamaan yrityksen. Tapasin valmentajani Tommo Koivusalon kanssa useita kertoja. Tapaamisten aikana mietimme muun muassa liikeideaani, omia arvojani ja tulevan yrityk-

seni arvoja (Liite 5), verkostoitumistani sekä työstimme liiketoimintasuunnitelmaani eteenpäin.

Ulkoiset arvot			
Listaus	1. kierros	2. kierros	Lopulliset arvot
seikkailu estetikka Eläimet Taide taitteellisuus itsevarmuus kauneus Kirjat Värit viestintä yhteisö demokratia diplomatia ekologia sitoumus perhe kunnia terveellisyys koti talo hierarkia Huumori kuva laki laillisuus kirjallisuus valo raha musiikki luonto säännöllisyys mielenrauha kohtelisuus yksityisyys solidaarisuus rakenne tahdikkaus maku aika perinne lämpimyy	seikkailu itsevarmuus viestintä demokratia ekologia perhe Huumori raha mielenrauha aika	itsevarmuus raha mielenrauha aika seikkailu	Raha Mielenrauha Seikkailu

Kuva 5: StartUp Schoolissa pohdin paljon muun muassa yritykseni arvoja. Tässä kuviossa olevien ulkoisten arvojen lisäksi mietin sisäisiä arvoja. (Liite 5)

Erityisesti arvojen miettimistä koskeva osuus on jäänyt mieleeni. Arvojen miettiminen välttämätön osa yritysvalmennusta. Sitä voidaan käyttää esimerkiksi ongelmien tunnistamiseen, vahvuuksien tunnistamiseen, tavoitteiden asettamiseen ja itsensä motivoimiseen (StartUp School 2013.). Kohdallani se auttoi kaikissa edellä mainituissa asioissa. StartUp Schoolissa löysin omat arvoni, jotka voin tunnistaa edelleen liiketoiminnassani.

StartUp School osiltaan myös jarrutti kohdallani yrityksen

perustamisprosessia. Sen myötä tuli luultavasti niin sanotusti hakattua päätä seinään vähemmän. StartUp School pakotti miettimään yrityksen perusasiat, kuten liikeidean, asiakkaat, tuotteet ja tavoitteet kohdalleen ennen kuin yritys on perustettu.

Tavoitteitani pohdin muun muassa SMART-menetelmän avulla. SMART-menetelmällä voidaan asettaa tavoite, joka on merkityksellinen ja oleellinen, sen saavuttaminen on mitattavissa jotenkin sekä jollain tapaa aikaan sidottu (Haughey 2015).

Ensimmäisen, noin puoli vuotta kestäneen, valmennusvaiheen jälkeen lähetin yritykseni perustamispaperit Patentti- ja rekisterihallitukselle. Yrityksen perustamisen jälkeen jatkoin StartUp Schoolissa vertaisvalmennuksessa, Future Track -osiossa.

Vertaisvalmennuksessa meitä oli kolmen hengen ryhmä, jossa valmensimme toinen toisiamme. Ryhmän jokainen jäsen oli tuore yrittäjä tai tavoitteli yrityksen perustamista. Valmennustapaamisissa keskustelimme kunkin valmennettavan sen hetkisistä ongelmista ja kehityskohteista. StartUp Schoolin puolesta ryhmämme vetäjä ja valmentaja oli Taina Mikkola.

Vertaisvalmennuksen aikana löysin vastauksia muun muassa ajankäytön ongelmiin, omiin vahvuuksiini sekä tein pätevän suunnitelman Haaga-Heliasta valmistumisen ja yrittämisen yhdistämisestä. Suunnitelma on edelleenkin pääosin aikataulussaan. En usko, että ilman suunnitelmaa olisin pystynyt etenemään opinnoissani yrittäjänä näin määrätietoisesti.

StartUp School on auttanut minua suuresti yritykseni alkutaipaleella. En edes keksimällä keksi huonoa sanottavaa sen toiminnasta, joten voin vilpittömästi suositella sitä kaikille yrittäjyydestä kiinnostuneille.

3.4 Toimittajayrittäjävaihe

Lähetin paperit yritykseni perustamiseksi tammikuun lopulla 2014.

Virallinen perustamispäivä Mediasettii-yritykselle on 11.03.2014, jolloin se hyväksyttiin kaupparekisteriin. Ennakkoperintärekisteriin ja arvonnisäverovelvolliseksi Mediasettii hyväksyttiin jo heti maaliskuun alusta. (Yritys- ja yhteisötietojärjestelmä 2014.)

Kaupparekisteri on Patentti- ja rekisterihallituksen ylläpitämä virallinen ja julkinen rekisteri, jonne kirjataan kaikki suomalaiset yritykset. Yritysten lisäksi kaupparekisteriin merkitään joitain yhteisöjä, kuten asunto-osakeyhtiöt. (Patentti- ja rekisterihallitus 2014.)

Y-tunnuksen Mediasettii sai jo 20.2., jonka vuoksi ennakkoperintärekisterimerkintä ja arvonnisäverovelvollisuus voitiin todeta ennen kaupparekisteriin hyväksymistä (Yritys- ja yhteisötietojärjestelmä 2014).

Liiketoimintasuunnitelman mukaisesti Mediasettii tarjoaa erilaisia viestintäpalveluita aina kokonaisista lehtiprojekteista yksittäisiin juttuihin sekä visualisoinneista yritysten ja yhdistysten sosiaalisen median hoitamiseen. Yrityksen pääasiakasryhmä ovat järjestöt ja päätuote järjestölehden sisällöntuotanto.

3.4.1 Liiketoimintasuunnitelma

Työstin liiketoimintasuunnitelmani liiketoimintasuunnitelma.com-palvelussa. Yleisesti ajatellaan, että menestyksekkään liiketoiminnan starttaaminen ilman kunnollista ideaa ja suunnitelmaa ei onnistu helposti, vaikkakin monet ovatkin ajatuksen kyseenalaistaneet liiketoimintasuunnitelman takoitukseenmukaisuuden (Uusyrittäjäkeskus 2007-2011 ja Lep-

pänen 2013, 13). Liiketoimintasuunnitelmaa voi pitää eräänlaisena käsikirjana yrityksen toiminnalle (Uusyrittyskeskus 2007-2011).

Vaikka olen tähän saakka puhunut datajournalismista erikoisosaamisenani, se ei kuitenkaan kuulunut yritykseni ydintoimintaan ainakaan vielä alkuvaiheessa. Voi olla, että ehkä vielä joskus kuuluu.

Sen sijaan valitsin ydinliiketoiminnaksi yhden toisen vahvuuksistani, järjestötoiminnan. Olen ollut järjestöaktiivi niin kauan kuin muistan, ensin partiossa, sen jälkeen yläasteen ja lukion oppilaskunnissa, opiskelijajärjestöissä ja monissa muissa yhdistyksissä. Pääasiakasryhmä, joille ensisijaisesti tuotteitani markkinoin, on erilaiset järjestöt ja yhdistykset.

Liikeideani tiivistelmä jalostui lopulta seuraavaan muotoon:

”Mediasettii myy yksittäisiä juttuja, erilaisia viestintäpalveluita (esim. sosiaalisen median hallinnointi) sekä kokonaisia lehtiprojekteja. Ajatuksena on, että Mediasettii tarjoaa erilaisten viestintäpalveluiden ”avaimet käteen”-paketteja. Mediasettiin asiakkaita ovat mediayritykset sekä eri kokoiset yritykset, yhdistykset ja järjestöt.”

Yksittäinen juttu voi tarkoittaa pelkkää tekstiä, kuvaa tai grafiikkaa, mutta se voi myös tarkoittaa niiden kaikkien yhdistelmää. Viestintäpalvelut pitävät sosiaalisen median hallinnoinnin lisäksi sisällään esimerkiksi taittoa tai nettisivujen päivittämistä ja kehittämistä.

Liiketoimintasuunnitelmani pitää sisällään kohdat omasta osaamisestani, yrityksen tarjoamista tuotteista ja palveluista, asiakkaista ja markkinoista, kilpailijoista, rahoituksesta sekä tulevaisuuden visiosta.

Liiketoimintasuunnitelmassa tein SWOT-analyysin Mediasettiin vahvuuksista ja heikkouksista sekä uhkista ja mahdollisuuksista (Liite 6).

SWOT	
<p>Vahvuudet</p> <p>Ketteryys Pienet kulut Monipuolinen osaaminen</p>	<p>Heikkoudet</p> <p>Markkinoilla on joitain kilpailijoita Jalansijan saaminen aloittelevana toimijana</p>
<p>Mahdollisuudet</p> <p>Monipuoliset projektit Asiakkaiden saaminen muilta yrityksiltä (esim. halvempi hinta) Uusien toimintatapojen kehittäminen</p>	<p>Uhat</p> <p>Ei tarpeeksi projekteja</p>

Kuva 6: SWOT-analyysissä mietitään yrityksen vahvuuksia ja heikkouksia. (Liite 6)

Koska aloitin yksinyrittäjänä, kuluni ovat olleet erittäin pienet. Pienet kulut tekevät yrityksestä ketterän. Suurimmaksi uhkaksi koin sen, etten saa myytyä tarpeeksi projekteja. Tilanne on kuitenkin ollut hyvin päinvastainen, ja olen joutunut sanomaan useille työtarjoajille jopa ei, sillä vuorokaudessa käytettävissä olevien tuntien määrä on tullut vastaan.

3.4.2 Ensimmäiset lehtiprojektit

Mediasetti keskittyi alkuvaiheessa kahteen pääprojektiin, jotka olivat Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liiton Nappi-lehti sekä Pallo-Pojat Juniorit -jalkapalloseuran jäsenlehti PPJ Junnulehti.

Nappi on Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liiton jäsenlehti. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa 32-sivuisena. Se postitetaan kaikille Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liiton jäsenille. Lehden levikki on 1500. (Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liitto 2014.)

Aloitin Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liiton Nappi-lehden toimittajana jo joulukuussa 2013, eli jo ennen kuin sain yritykseni perustettua. Siitä syystä ehdin tekemään vuoden 2014 ensimmäisen Nappi-lehden palkkasuhteisena Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liittoon.

Napin toinen numero vuonna 2014 (Liite 7) oli yritykseni ensimmäinen iso projekti. Ennen sitä olin tehnyt yrityksen nimissä ainoastaan yhden yksittäisen jutun Länsi-Savolle.

Yritykseni vastasi Nappi-lehdessä sisällöntuotannosta. Lehdellä on erikseen valokuvaaja ja AD. Osallistuin kuitenkin myös aktiivisesti lehden kuvitukseen ja taittamiseen. Koska valokuvaaja ei kaikille juttukeikoille päässyt, kuvasin itse joitain keikkoja. Taitossa olin mukana aina suunnittelusta painoon lähettämiseen saakka.

Nappi-lehden työprosessi lähti liikkeelle sisällön suunnittelusta. Sisältösuunnittelussa mukana olivat myös liiton puheenjohtaja sekä liiton luottamushenkilöistä koottu toimitusryhmä. Uudistin lehteä niin, että siinä on selkeästi kaksi osaa, aikakauslehtimäinen alkuosa ja järjestölehtimäinen loppuosa. Alkuosa on selkeästi journalistista sisältöä, kun taas loppuosassa on paljon muun muassa järjestön omaa tiedotusta.

Uudistus ei olisi onnistunut ilman opintojaksoilta saamaani oppia konseptisuunnittelusta.

Sisältösuunnitelman jälkeen toteutin suunnitelman mukaiset jutut. Osa järjestölehtiosan teksteistä tuli liiton muilta toimijoilta.

Alkuosan aikakauslehtimäiseen sisältöön kuuluivat kaksi pidempää neljän sivun juttua ja kaksi lyhyempää kahden sivun juttua. Sovin valokuvaajan kanssa, kuinka minkäkin jutun kuvitus toteutetaan. Pääsääntöisesti valokuvaaja oli mukana juttukeikoilla. Tein juttuihin tarvittavat haastattelut ja kirjoitin jutut valmiiksi.

Kuva 7: Nappi 2/2014 oli yksi yritykseni ensimmäisistä projekteista. Yritykseni vastasi lehden sisällöntuotannosta. (Liite 7)

Kokosin itse tekemäni ja muilta tulleen sisällön yhteen ja tein niistä alustavan ulkoasu-suunnitelman. Toimitin materiaalit AD:lle, joka taittoi sisällön sivuille. Taitolle oli varattu aikaa noin kolme viikkoa. AD lähetti minulle versioita lehdestä kommentoitavaksi sitä mukaan, kun niitä valmistui.

Kun lehti saatiin haluamaamme muotoon, se laitettiin painoon. Painosta lehti lähti suoraan tilaajille. Lehden ilmestyttyä tehtäviini kuului vielä markkinoida sitä Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liiton yhteistyöjärjestöille.

Nappi-lehteä tehdessä opin journalistisen projektin etenemisen lisäksi muutakin. Minun täytyi oppia hinnoittelemaan oma työni, optimiomaan ajankäyttöni sekä ottamaan vastuuta isoista kokonaisuuksista. Vaikka lehdellä olikin erikseen päätoimittaja, minä kannoin vastuun lehteen liittyvästä käytännön tekemisestä. Prosessin aikana sain kokemusta myös taloudellisen vastuun ottamisesta.

Yhteistyö Nappi-lehden kanssa jatkui niin, että Mediasetti vastasi kaikista loppuista vuonna 2014 ilmestyneistä lehdestä.

Periaatteessa yhteistyö lehden kanssa ei olisi vaatinut yritystä. Olisin voinut tehdä lehteä myös verokortilla freelance-toimittajana. Yrittäjänä sain kuitenkin neuvoteltua esimerkiksi palkkioni suuremmaksi, mitä se olisi ollut palkkasuhteessa. Sen lisäksi pystyin helpommin säätelemään omaa työtaakkaani, sillä pystyin palkkaamaan myös ulkopuolisia kirjoittajia. Se ei olisi ollut freelancerina mahdollista. Toki muiden kirjoittajien palkanmaksu oli pois omasta palkkiostani, mutta toisaalta niin myös työmäärästäkin.

Toinen pääprojekteista, PPJ Junnulehti, on helsinkiläisen jalkapalloseuran Pallo-Pojat Juniorit julkaisu. Lehti ilmestyy vuosittain vaihtelevasti. Keväisin on kuitenkin ollut tapana, että seuran julkaisu tehdään isosti.

Ystäväni Markku Saarinen on ollut PPJ:n toiminnassa mukana jo kauan ja hän on aikaisemmin ollut mukana tekemässä PPJ Junnulehteä. Myimme Markun kanssa ajatuksen entistäkin laadukkaammasta lehdestä seuralle. Seura innostui asiasta, jonka myötä sovimme lehden budjetista ja käytännön yksityiskohdista.

Kevään 2014 PPJ Junnulehti oli 28-sivuinen tabloid-kokoinen lehti, joka jaettiin 21 700 talouteen Helsingin keskustan alueella sekä postitettiin kaikille noin 1500 Pallo-Pojat Juniorit -seuran jäsenelle.

Suunnittelimme lehden sisällön seuran kanssa yhteistyössä. Toitimme Markun ja muutaman muun kirjoittajan kanssa lehden sisällön, taitoimme lehden ja painatimme sen. Lehti ilmestyi 17.5.2014 (Liite 8).

PPJ Junnulehti -projekti ei olisi onnistunut osaltani ilman yritystä. Ehtona projektin toteutumiselle oli, että voisin laskuttaa työni seuralta.

Sekä PPJ Junnulehti että Nappilehti loivat sekä taloudellisen että osittain myös ammatillisen pohjan yritystoiminnan jatkolle. Näitä kahden työnäytteenä käyttäen yrityksen toimintaa on helpompi markkinoida uusille asiakkaille.

Kuva 8: PPJ Junnulehden kannessa poseerasi Suomen jalkapallomaajoukkueen kapteeni Niklas Moisander. (Liite 8)

4 Johtopäätökset

4.1 Ohjeeni yrittäjäksi haluavalle toimittajaopiskelijalle

Yksi tärkeimmistä opeista, jonka olen opiskellessani, yritystä perustaessani ja yrittäjänä toimiessani saanut, on se, että älä jää yksin. Luo verkostoja, joista saat tarvittaessa apua. Ensimmäisenä syynä voisi mainita esimerkiksi sen, että verkostoituminen tutkitusti vauhdittaa sekä yrityksen liikevaihdon että henkilöstömäärän kasvua (Tsupari, Sisto, Godenhjelm, Oksanen, Urrila 2004).

Toinen, omalla kohdallani vielä tärkeämpi, syy on se, että verkostojen puoleen voi kääntyä aina, kun kohtaa ongelmia tai tarvitsee apua.

Omalla kohdallani tällaisia verkostoja ovat olleet Haaga-Heliassa opettajat, StartUp Schoolin väki sekä monet opiskelijakollegat, joihin olen opintojeni aikana tutustunut.

Taloudellisissa asioissa voin aina kääntyä kirjanpitäjäni puoleen, jaksamiseen liittyvissä asioissa taas auttavat lapsuuden ystäväni. En keksi mitään yrittämisen osa-aluetta, jossa verkoistoissani ei olisi ketään, kenen puoleen kääntyä.

Verkostot täytyy rakentaa tietoisesti. Omalla kohdallani se on tarkoittanut sitä, että olen opintojeni aikana ollut aktiivinen monessa eri asiassa ja organisaatiossa. Olen sanonut harvoin ”ei”, kun uusia tilanteita vastaan on ilmestynyt.

Heti opintojeni alkuvaiheessa päädyin Opiskelijakunta HELGAN toimintaan, jota kautta tutustuin poikkitieteellisesti ammattikorkeakoulumme eri opiskelijoihin ja muihin toimijoihin. Hakeuduin myös toimittajaopiskelijoiden ainejärjestö Skuupin toimintaan, mitä kautta rakensin hyvät verkostot sekä toimittajaopiskelijoiden että työelämässä jo olevien toimittajien keskuuteen. Skuupin kautta tutustuin myös moniin työnantajiin, millä on ollut erittäin suuri vaikutus työllistymiseeni.

Opiskeluiden aikana kehittynyt kunnianhimo on ollut suuressa roolissa yritystäni perustaessa. Tietysti osa kunnianhimosta rakentuu jo kotikasvatuksesta, mutta sitä voi kehittää myös tietoisesti. Opintojen aikana se on ollut helppoa ja hyödyllistä.

Olen ollut mukana monissa seminaareissa, joissa on ollut sekä puhumassa että osallistujina monia ”guruja” journalismin eri osa-alueilta. Olen tietoisesti imenyt itseeni parhaita puolia heistä.

Kunnianhimo ja sen kehittyminen on näkynyt myös opintojaksoilla. Kurssien aikana olen halunnut kirjoittaa parhaan jutun, ottaa parhaan valokuvan ja päästä opettajien suosioon. Sitä kautta olen saanut monia onnistumisia, jotka ovat ajaneet minua uusiin onnistumisiin.

Opiskeleminen antaa mahdollisuuden myös erilaisten kokeilujen tekemiseen ja riskien ottamiseen. Ota kaikki irti opiskeluistasi. Älä mene sieltä, mistä aita on matalin. Opiskeluaika on äärimmäisen hyvä kokeilla myös omia äärirajojaan, sillä epäonnistuminen ei ole katastrofi.

Kunnianhimon ohella määrätietoisuus on pärjäämisen ja yrittäjyyden kannalta todella tärkeä ominaisuus. Olen opintojeni aikana monesti ylibuukannut itseni niin, että vuorokaudessa on meinannut loppua tunnit kesken. Se on opettanut minut priorisoimaan ja keskittymään olennaiseen. Olen asettanut tavoitteeni aikaisessa vaiheessa, jolloin olen pystynyt lähes koko opiskeluaikana tekemään määrätietoisesti töitä saadakseni haluamani elämän.

Yhteenvetona voisi sanoa, että ohjeeni yrittäjäksi aikovalle opiskelijalle on se, että tee päätös hyvissä ajoin. Tee asioita tietoisesti. Rakenna verkostosi, tutustu ihmisiin, kokeile asioita. Älä sano ”ei”, jos et ole varma. Lähde mukaan hulluihin ja vaativiin juttuihin, sillä niissä oppii eniten. Kuuntele viisaampiasi ja opi heiltä. Ja ennen kaikkea, tavoittele unelmiasi.

4.2 Mediasettiin jatkosuunnitelma

Ensimmäisen toimintavuotensa aikana Mediasettiin liikevaihto oli noin 15 000 euroa. Se on mielestäni äärimmäisen hyvä saavutus siihen nähden, että pyöritin yritystäni opiskelujen ohessa ja sen päälle olin vuoden aikana vielä palkkatöissäkin useamman kuukauden ajan. Vuoden jälkeen ei ole jäänyt epäselväksi se, etteikö yritykselläni tai osaamisella olisi kysyntää.

Opinnäytetyön tekemisen yhteydessä olen tehnyt suunnitelman myös Mediasettiin tulevaisuudesta. Tilanne on tällä hetkellä siinä mielessä hankala, että teen opintojeni viimeistelyn ja yrityksen pyörittämisen ohella töitä myös palkattuna työntekijänä MTV Uutisissa. Jatkossa olen lupautunut kasvattamaan siellä tuntimäärääni, joten yrityksen pyörittämiseen tulee todennäköisesti jäämään yhä vähemmän tunteja.

En aio kuitenkaan haudata Mediasettiä kokonaan, vaikka hetkellisesti sen toiminta ajautuukin melko minimaaliseksi.

Parin-kolmen vuoden aikajänteellä tavoitteenani on, että voisin yhdistää onnistuneesti sekä yrittäjyyden että palkkatyöt. Ideaalitalanne olisi esimerkiksi sellainen, että työskentelin keväät ja talvet omassa yrityksessäni, kesät jossain mediatalossa ja lomailisin talvet.

Uskon, että palkkatyön ja yrittäjyyden yhdistämisestä hyötyisi sekä minä että minut palkkaavat yritykset.

Oman yritykseni kannalta saisin työnantajiltani varmasti sellaista kokemusta ja koulutusta sekä kontakteja, joita omassa yrityksessäni olisi hankalampi saada. Hyviä esimerkkejä siitä ovat tähänastiset kesätoimittajapestini Juvan Lehdessä, Länsi-Savossa ja Iltalehdessä. Kesien aikana olen kokenut, että olen oppinut valtavasti. Sitä oppia olen hyödyntänyt jo tähän saakka parhaani mukaan omassa yritystoiminnassani. Jos yrittäjyyttä tukevien asioiden oppimisesta tekisi vielä määrätietoisempää, voisivat lyhyetkin pestit muiden palveluksessa olla äärimmäisen antoisia.

Toisaalta voisin myös tuoda yrityksiin osaamista, joita muilla määräaikaisilla työntekijöillä ei välttämättä ole. Yrittäjänä on pakko jatkuvasti kehittää omaa toimintaansa. Silloin myös toisen palveluksessa on helppo havaita epäkohtia ja heikkouksia. Yrittäjänä oppii myös vastuunkantoa ja tehokkuutta, mitä tiedän työnantajien arvostavan.

Tavoitteenani myös on, että pystyisin palkkaamaan työntekijöitä. Työntekijöiden palkkaaminen mahdollistaisi esimerkiksi sen, että voisin itse käydä työskentelmässä lyhyitä pätkiä muualla, eikä yrityksen toiminta kuitenkaan pysähtyisi. Tässä tilanteessa voisi tietysti syntyä jääviysongelmia, jos minut palkkaama yritys ja oma yritykseni toimisivat samalla toimialalla.

Jo liiketoimintasuunnitelmaa tehdessäni ja StartUp Schoolissa visioin sitä, millaisen haluaisin yrityksestäni pitkällä tähtäimellä rakentaa. Pitkän tähtäimen tavoitteena minulla on rakentaa Mediasettiistä joskus oma itsenäinen pieni uutistoimisto. Uutistoimisto voisi olla erikoistunut esimerkiksi datajournalismiin tai johonkin vastaavaan erikoisosa-alueeseen.

Uutistoimistona Mediasetti tarjoaisi mediayhtiöille, ja miksei myös esimerkiksi yhdistyksille, yrityksille tai julkishallinnolle, kokonaisuuksia ”avaimet käteen” -periaatteella, aivan kuten se tekee jo nyt.

Uutistoimistoksi kehittyminen vie paljon aikaa. Visio takaraivossa aion kuitenkin pikkuhiljaa viedä yritystä haluamaani suuntaan.

4.3 Opinnäytetyön ja oman oppimisen arviointi

Olen koonnut opinnäytetyöhöni ne asiat, jotka ovat ajaneet minua toimittajaopiskelijasta toimittajayrittäjäksi. Opinnäytetyöni tavoitteena on esitellä yksi onnistunut esimerkki siitä, millainen polku yrittäjäksi voi olla. Siinä olen mielestäni onnistunut.

Olen tehnyt opinnäytetyötäni pikkuhiljaa ottamatta siitä sen suurempaa stressiä. Se on toisaalta ollut hyvä asia, sillä en olisi tähän elämäntilanteeseen kaivannut yhtään enempää sellaisia asioita, jotka takaraivossa jatkuvasti jyskyttäisivät. Yrittäjyyteen ja töihin liittyvät asiat ovat siinä roolissa riittäneet.

Toisaalta se, että en ole ottanut opinnäytetyön tekemisestä stressiä, on johtanut välillä pitkiin taukoihin työn työstämisessä. Esimerkiksi kesällä 2014 olisin voinut edistää työtä tehokkaammin. Tekstiä nimittäin syntyy aina, kun annan opinnäytetyölleni aikaa. En ole kertaakaan opinnäytetyön tekemisen aikana ollut tilanteessa, jossa minulla olisi ollut sellainen olo, etten saisi työtä etenemään.

Sekä teorian tiedon löytäminen että omista kokemuksista kertominen ovat kerranneet vanhaa jo opittua tietoa ja tarjonneet myös täysin uusia ajatuksia ja näkökulmia yrittäjyyteen liittyen. Lähteiden etsinnässä hyödynsin muun muassa yrittäjäkollegoitani ja StartUp Schoolin materiaaleja.

Opinnäytetyöni aiheen valinta keväällä 2014 oli yllättävän pitkä prosessi. Alun perin ajatuksenani oli luoda jaettava opetus- ja koulutusmateriaali aloittavalle toimittajayrittäjälle. Totesin kuitenkin, että materiaalia pitäisi päivittää usein eikä minulla todellisuudessa ollut oman kokemukseni lisäksi sen tarkempaa tietoa siitä, olisiko kyseiselle materiaalille edes tarvetta. Lopulta opinnäytetyöhön liittyvällä luennolla koin ahaa-elämyksen, kun meille kerrottiin portfolio-opinnäytetyön mahdollisuudesta. Tajusin, että sillä tavalla pystyisin hyödyntämään kätevästi yrittäjänä saamaani kokemusta ja aiemmin tekemiäni töitä valmistumiseni edistämiseksi.

Työn teoriaosuutta tehdessäni onnistuin mielestäni kaivamaan tuoreimman tiedon siitä, miltä journalistiset yritykset tänä päivänä näyttävät. Pyrin kirjoittamaan osion konkreettisten esimerkkien kautta, jotta se olisi mahdollisimman havainnollistava.

Yritysmaailmakatsausta tehdessäni sain paljon inspiraatiota myös tulevaisuuden töihini. Erityisesti joukkorahoituksesta ja startupeista kirjoittaessani aivoni alkoivat raksuttaa, että kuinka voisin itse tulevaisuudessa hyödyntää niitä oman nykyiseni tai mahdollisesti jonkun uuden yrityksen toiminnassa.

Suunnitteluvaiheessa tein aikataulun työn toteuttamiselle, mutta en onnistunut siinä pysymään. Ajattelin jo aikataulua tehdessä, että asetan itselleni liian tiukat raamit. Siksi en ole osannut myöskään soimata itseäni alkuperäisestä aikataulusta myöhästymisestä. Ainoa asia, josta aikatauluun liittyen poden huonoa omaatuntoa on se, että en aina pitänyt opinnäytetyön ohjaajaani kartalla siitä, missä mennään.

Erittäin hyvän työtilanteeni vuoksi opinnäytetyöni valmistuminen on venynyt muutamilla kuukausilla alkuperäisestä suunnitelmasta.

Kokonaisuutena arvioisin kuitenkin, että olen suoriutunut opinnäytetyöprojektistani kunnialla ja saavuttanut opinnäytetyölleni asettamani tavoitteet kiittävästi.

Lähteet

Alma Media 2014a. Tilinpäätös 2013. Luettavissa:

<http://vuosikatsaus2013.almamedia.fi/sijoittajille/vuosikatsaus/2013/tilinpaatos>. Luettu 3.12.2014.

Alma Media 2014b. Osavuositarkastus Q3 2014. Luettavissa:

http://almamedia.studio.crasman.fi/file/dl/i/NDU9Zw/-4OZVzoYmNZpz2uWzu0blg/OsavuositarkastusQ32014_final_FIN.pdf. Luettu 3.12.2014.

Blendle 2015. Luettavissa: <https://launch.blendle.nl/>. Luettu 21.2.2015.

Haaga-Helia ammattikorkeakoulu 2014. StartUp School. Luettavissa: <http://www.haaga-helia.fi/fi/tutkimus-ja-kehittaminen/strategiset-painopistealueet-0/startup-school-0>. Luettu 26.9.2014.

Haughey , D. 2015. SMART Goals. Project Smart. Luettavissa:

<http://www.projectsmart.co.uk/smart-goals.php>. Luettu 2.2.2015.

Holopainen, T. 2010. Yrityksen perustamisopas. Käytännön perustamistoimet. 19. uudistettu painos. Edita Prima Oy. Helsinki. Sivut (13, 21-38, 54)

Hytti, U. & Heinonen, J. 2011. Pakkoyrittäjyys ei aina edes ole yrittäjyyttä. Helsingin Sanomat. Luettavissa: <http://www.hs.fi/paakirjoitukset/a1305552283974>. Luettu 3.12.2014.

Iltalehti 2014. IL-Media panostaa digitaaliseen mediaan - muutoksia ulkoasutuotannossa. Luettavissa: http://www.iltalehti.fi/uutiset/2014081918585441_uu.shtml. Luettu: 4.3.2015.

Kaleva 2014. Kaleva ja 11 muuta lehteä tiivistävät journalistista yhteistyötään Lännen Mediassa. Luettavissa: <http://www.kaleva.fi/uutiset/kotimaa/kaleva-ja-11-muuta-lehteä-tiivistavat-journalistista-yhteistyötään-lannen-mediassa/655533/>. Luettu 4.3.2015.

Kalliala, E. & Toikkanen, T. 2009. Sosiaalinen media opetuksessa. Esa Print Oy. Tampere.

- Keskisuomalainen Oyj 2014. Vuosikertomus 2013. Luettavissa:
http://www.keskisuomalainen.com/files/9713/9755/9811/KSML_vuosikertomus_2013.pdf.
Luettu 3.12.2014.
- Kilpeläinen, J. 2015. Ainakin 179 journalistia irtisanottiin vuonna 2014. Suomen Journalistiliitto. Luettavissa: <http://www.journalistiliitto.fi/uutiset/ainakin-179-journalistia-irtisanottiin-vuonna-2014/>. Luettu 6.2.2015.
- Kotimaisten kielten tutkimuskeskus 2014. Kielitoimiston sanakirja. Luettavissa:
<http://www.kielitoimistonsanakirja.fi/>. Luettu 21.2.2015.
- Kuulovammaisten Lasten Vanhempien Liitto 2014. Nappi-lehti. Luettavissa:
<http://www.klvi.fi/nappi-lehti/>. Luettu 15.10.2014
- Kuusela, S. 2013. Hupparihörhö ja bisnesmies. Opas startup-kulttuurin ymmärtämiseen. Unigrafia, Helsinki.
- Leppänen, J. 1.3.2012. Mikä mikä journalistinen startup? Uutisraivaajablogi. Luettavissa:
<http://blogi.uutisraivaaja.fi/2012/03/01/mika-mika-journalistinen-startup/>. Luettu 3.3.2015.
- Leppänen, O. 2013. Liiketoimintasuunnitelma roskakoriin. Tammi. EU.
- Mesenaatti 2015. Uusi Inari – Pop up paikallislehti. Luettu 21.2.2015. Luettavissa:
<http://mesenaatti.me/uusi-inari-pop-up-paikallislehti/>
- MTV Uutiset 2014. MTV Uutiset perustaa tapahtumajournalismin yksikön. Luettavissa:
<http://www.mtv.fi/uutiset/kotimaa/artikkeli/mtv-uutiset-perustaa-tapahtumajournalismin-yksikon/4368570>. Luettu 6.3.2015.
- Mölsä, E. 2012. Pakkoyrittäjäyys vakiintuu työelämässä. Yle. Luettavissa:
http://yle.fi/uutiset/pakkoyrittajyyys_vakiintuu_tyoelamassa/6196162. Luettu 3.12.2014.
- Okko, S. 2014. Milloin olen pakkoyrittäjä? Ilmarinen, 3, s. 24–27. Luettavissa:
http://issuu.com/zeelandsociety/docs/ilmarinen_0314/25?e=1248232/10214060. Luettu 3.3.2015.
- Patentti- ja rekisterihallitus 2014. Kaupparekisteri. Luettavissa:
<http://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri.html>. Luettu 15.10.2014

Rapport 2015. Tiedotteet medialle. Luettu 2.10.2015. Luettavissa:

<http://www.rapport.fi/rapport/index2.php?k=225114>

Sanoma Oyj 2015. Sanoman vuositulo 2014: Muutos etenee hyvin. Luettavissa:

<https://www.sanoma.com/fi/uutiset/sanoman-vuositulo-2014-muutos-etenee-hyvin>. Luettu 5.2.2015.

Scoopinion 2015. Esittely. Luettavissa: <https://www.scoopinion.com/about>. Luettu

21.2.2015.

Shane, S. & Venkataraman, S. 2000. The promise of entrepreneurship as a field of research. *Academy of Management Review*, 25, 1, s. 218-219. Luettavissa:

<http://www.jstor.org/discover/10.2307/259271?sid=21105409912911&uid=4&uid=3737976&uid=2>. Luettu 3.12.2014.

StartUp School 2013. Coaching Methods. Working with Values. Haaga-Helia ammattikorkeakoulu.

Suomen freelance-journalistit 2013. Yrittäjä vai palkkatyössä? Luettavissa:

<http://uusi.freet.fi/freetyon-tietopankki/yrittaja-vai-palkkatyossa/>. Luettu 6.3.2015.

Suomen Journalistiliitto 2015. Päättyneet yt-neuvottelut 2014. Luettavissa:

<http://www.journalistiliitto.fi/site/assets/files/7552/yt-taulukko.pdf>. Luettu 6.2.2015.

Suomen yrittäjät 2014. Toiminimi eli yksityinen elinkeinonharjoittaja. Luettavissa:

<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/minustakoyrittaja/perustamistoimet/elinkeinonharjoittaja/>. Luettu 21.2.2015.

Suomen yrittäjät 2015. Yrittäjyys Suomessa. Luettavissa: <http://www.yrittajat.fi/fi-FI/suomenyrittajat/yrittajyys Suomessa/>. Luettu 21.2.2015.

Tilastokeskus 2014. Käsitteet ja määritelmät. Yrittäjä. Luettavissa:

<http://www.tilastokeskus.fi/meta/kas/yritlkm.html>. Luettu 19.10.2014

Tilastokeskus 2013. Yritykset toimialoittain ja henkilöstön suuruusluokittain, 2013-. Luettavissa:

http://pxweb2.stat.fi/Dialog/varval.asp?ma=040_yrti_tau_104&ti=Yritykset+toimialoittain+ja+henkil%F6st%F6n+suuruusluokittain%2C+2013%2D&path=../Database/StatFin/yri/yrti/&lang=3&multilang=fi. Luettu 3.3.2015

Tsupari, P., Sisto, J., Godenhjelm, P., Oksanen, O., Urrila, P. 2004. Yritysten liiketoimintasuhteet. Selvitys liiketoimintasuhteista ja verkostoitumisesta Suomessa. Tilastokeskus ja Elinkeinoelämän keskusliitto. Luettavissa: <http://pda.ek.fi/arkisto/ekarchive/20040928-095732-3684.pdf>. Luettu 6.3.2015.

Työ- ja elinkeinoministeriö 2012. Työvoiman käyttötapojen ja työn tekemisen muotojen muutostrendejä selvittävän ja kehittävän työryhmän väliraportti. TEM raportteja 6/2012. Luettavissa: http://www.tem.fi/files/33054/TEMrap_16_2012.pdf. Luettu 3.12.2014.

Työ- ja elinkeinoministeriö 2014a. Liiketoimintasuunnitelma. Luettavissa: www.yrityssuomi.fi/fi/liiketoimintasuunnitelma. Luettu 15.9.2014.

Työ- ja elinkeinoministeriö 2014b. Yrityskatsaus 2014. Muutoksia ja uudistumisia. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. 39/2014. Edita Publishing Oy. Luettavissa: https://www.tem.fi/files/41042/TEMjul_39_2014_web_02102014.pdf. Luettu 3.3.2015.

Uusivirta, M. 19.11.2014. Miksi? Uusi Inari -blogi. Luettavissa: <http://www.uusiinari.fi/blogi/>. Luettu 21.2.2015.

Uusyrittäjäkeskus 2007-2011. Liiketoimintasuunnitelma. Luettavissa: https://www.liiketoimintasuunnitelma.com/katso_ohjeet.php. Luettu 26.9.2014

Vehkoo, J. 2012. Painokoneet seis. Kertomuksia uuden journalismin ajasta. 2. painos. Kustannusosakeyhtiö Teos. Helsinki.

Yleisradio 2014. Yle ja Nestholma etsivät uusia startup-tähtiä. 11.6.2014. Luettavissa: <http://yle.fi/yleisradio/ajankohtaista/yle-ja-nestholma-etsivat-uusia-startup-tahtia>

Yritys- ja yhteisötietojärjestelmä 2014. Mediasettii. Luettavissa: <http://www.ytj.fi/yritystiedot.aspx?yavain=2498429&kielikoodi=1&tarkiste=676DB3555A149AB212888164DB2347F19670B227&path=1547;1631;1678>. Luettu 26.9.2014.

Liitteet

Liite 1: Juttu Tuima.fissä

Arikkeli: Kantaottava musiikki ei ole kuollut

tuima

HAAGA-HELIAN TOIMITTAJAOPISKELIJOIDEN VERKKOLEHTI

AJANKOHTAISET AJATTOMAT IHMISET LAAJAT VIDEOIT BLOGI

KANTAAOTTAVA MUSIIKKI EI OLE KUOLLUT

31 TOU 2012 JULKAISUT TOIMITUS

0 KOMMENTTIA

Tykkää 0 Twiittaa 0

Poliittisessa musiikissa 70-luvun työväenlauluista on tultu kauas. Nykyään musiikki voi saada poliittisen sävyn, vaikka se ei tekstissä näkyisikään.

Lavalla puhutaan politiikkaa. Jengi kuuntelee innoissaan, osa tanssii puhujan tahtiin. Puhuja paasaa markkinataloudesta ja sananvapaudesta.

Kyseessä ei ole kuitenkaan perinteinen poliitikko, vaan rap-artisti **Paleface**. Poliittista puhetta säestää liveorkesteri. Juuri uuden levyn julkaissut Paleface puhuu lisäksi näälhäädystä, ilmastonmuutoksesta ja arabi-keväästä.

Vaikka sanoitukset pursuavatkin politiikkaa, eivät keikat ole poliittisia tilaisuuksia.

– Yleisössä on valtavasti erilaisia ihmisiä, eikä yhden ajattelutavan tai poliittisen näkemys edustajia. Enhän mä koskaan voi kontrolloida sitä, miten ihmiset tulkitsevat mun lyriikkaa, artisti toteaa.

Työväenlaulut olivat suosittuja nuorison keskuudessa

Paleface on yksi harvoista kotimaisista poliittisen musiikin tekijöistä. Jos poliittista musiikkia voi ylipäätään enää sanoa olevan olemassa.

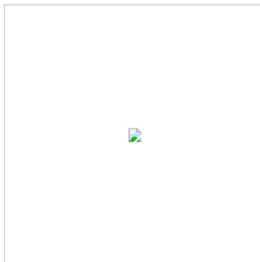
Suomessa poliittisen musiikin historia juontaa juurensa 1600-luvun arkkiveisuihin ja myöhemmin 1800-luvulla työväenlauluin. 1970-luvulla vanhoista työväenlauluista tehtiin uusia versioita ja ne olivat suosittuja nuorison keskuudessa.

Public Enemy syytti kiinnostuksen

Paleface kiinnostui poliittisesta musiikista jo 80-luvun lopulla, kun hän sai **Public Enemy**n toisen levyn, *It Takes a Nation of Millions to Hold Us Back*in.

– Se iski kuin leika päähän. Sitten tulivat Bob Dylan ja punk, jotka edustivat sen ajan poliittista musiikkia.

Vaikka Paleface toteaa kuunnelleensa myös paljon popmusiikkia, ovat kantaottavat kappaleet jääneet parhaiten mieleen.

– Aina muhun on tehnyt vaikutuksen John Lennonit ja Rage Against Machinet, joilla on ollut musiikillisen ilonpidon lisäksi muutakin sanottavaa.

Kantaottava musiikki on muuttunut

Sitä mikä ennen oli poliittista musiikkia, kutsutaan nykyään mieluummin kantaottavaksi musiikiksi. Niin tekevät sekä Kurkela että Paleface. Kantaottavan musiikin tekijöitä ei löydy tänä päivänä Suomesta montaa, mutta se ei ole silti kadonnut. Se on muuttunut.

Esimerkiksi viimeisissä presidentinvaaleissa monet artistit asettuivat ehdokkaansa taakse, jolloin heidän tekemänsä musiikki sai poliittisen sävyn, vaikka se ei teksteissä näyäkään.

– Täytyy muistaa, että kantaottava musiikki on aina marginaalia. Valtaosa ihmisistä haluaa nimenomaan unohtaa arjen kurjuuden musiikkia kuunnellessa, Paleface sanoo.

Aika on kuitenkin otollinen kantaottavalle musiikille. Finanssikriisi, arabikevät ja muut mullistukset ovat saaneet ihmiset kaduille niin Euroopassa kuin muuallakin maailmassa.

– Ihmisillä on tullut mitta täyteen ympäri maailmaa. Perinteisesti köyhät ovat nousseet barrikadeille, mutta nyt puhutaan keskiluokan kapinasta.

Paleface

- oikealta nimeltä Karri Miettinen
- suomalainen rap-artisti, joka on tehnyt musiikkia niin suomeksi kuin englanniksi
- syntynyt 21.4.1978
- opiskelee englantilaista filologiaa
- julkaisi suomenkielisen debyyttialbuminsa Helsinki-Shangri-Lan 2010, ja se palkittiin Emma-palkinnolla
- uusiin levy Maan Tapa julkaistiin 25.4.2012, joka nousi suoraan Suomen virallisen listan ykköseksi
- toiminut myös kirjan Rappioidetta – Suomiräpin tekijät

Kuuntele **täältä** Palefacen Miten historiaa luetaan?-biisi, joka on Maan Tapa -levyn avausraitia.

Täältä löydät Palefacen MySpace-sivun.

Teksti ja kuvat: Jani Savolainen

Liite 2: Tehtävä Sisällöntuotanto muuttuvassa mediassa –opintojaksolle

Essee: Datajournalismi pari vuotta sitten, tänään ja huomenna. Liite sähköisenä versioina osoitteessa https://www.dropbox.com/s/qi407zvk28ex9m9/liite2-essee_jani_savolainen.pdf?dl=0.

Liite 3: Juttu Länsi-Savoon

Artikkeli: Suojeltavat eläimet eivät estä kaavoitusta. Liite sähköisenä versioina osoitteessa <https://www.dropbox.com/s/wodmy3p3utsqvzk/09%20asuntomessut3.pdf?dl=0>.

Liite 4: Tehtävä toimittaja yrittäjänä -opintojaksolle

Taulukko: Toimittajalle sopivat yritysmuodot. Liite sähköisenä versioina osoitteessa https://www.dropbox.com/s/ykz6yirgg2oewcc/yritysmuoto_vastuutunti.xlsx?dl=0.

Liite 5: StartUp School –tehtävä

Taulukko: Mediasettiin sisäiset arvot ja ulkoiset arvot

Sisäiset arvot

Listaus	1. kierros	2. kierros	Lopulliset arvot
hyväksyntä arvostus aitous luottamus luovuus innostus oikeudenmukaisuus joustavuus vapaus ystävyyttä itsenäisyys eheys älykkyyttä ilo vastuu Rakkaus uskollisuus vaatimattomuus moraali kunnioitus vastuu turvallisuus henkisyys vakaus myötätunto toleranssi luottamus totuus viisaus tahdonvoima	hyväksyntä arvostus luottamus oikeudenmukaisuus vapaus itsenäisyys viisaus aitous totuus ilo	arvostus luottamus oikeudenmukaisuus vapaus ilo	Arvostus Ilo Luottamus

Ulkoiset arvot

Listaus	1. kierros	2. kierro	Lopulliset arvot
seikkailu esteettikka Eläimet Taide taiteellisuus itsevarmuus kauneus Kirjat Värit viestintä yhteisö demokratia diplomatia ekologia sitoumus perhe kunnia terveellisyys koti talo hierarkia Huumori kuva laki laillisuus kirjallisuus valo raha musiikki luonto säännöllisyys mielenrauha kohteliaisuus yksityisyys solidaarisuus rakenne tahdikkaus maku aika perinne lämpimyyt	seikkailu itsevarmuus viestintä demokratia ekologia perhe Huumori raha mielenrauha aika	itsevarmuus raha mielenrauha aika seikkailu	Raha Mielenrauha Seikkailu

Liite 6: Osa liiketoimintasuunnitelmasta: SWOT-analyysi

SWOT

Vahvuudet Ketteryyt Pienet kulut Monipuolinen osaaminen	Heikkoudet Markkinoilla on joitain kilpailijoita Jalansijan saaminen aloittelevana toimijana
Mahdollisuudet Monipuoliset projektit Asiakkaiden saaminen muilta yrityksiltä (esim. halvempi hinta) Uusien toimintatapojen kehittäminen	Uhat Ei tarpeeksi projekteja

Liite 7: Nappi 2/2014

Kokonainen lehti. Liite sähköisenä versioina osoitteessa

https://www.dropbox.com/s/ce96b87phyam4v5/Nappi_2_2014_lowres_vedos-korjattu-painoon.pdf?dl=0.

Liite 8: PPJ Junnulehti

Kokonainen lehti. Liite sähköisenä versioina osoitteessa

https://www.dropbox.com/s/jboomytr4700jr2/junnulehti_7_5_2014_kevytversio.pdf?dl=0.